

สัญญาจ้างผู้เชี่ยวชาญรายบุคคล หรือจ้างบริษัทที่ปรึกษา

สัญญาเลขที่ ๒/๒๕๖๓

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี จังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่๒๖..... กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๓ ระหว่าง กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดย นางสาวดา โพธิ์เจริญ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตามคำสั่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ ๔๔๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ว่าจ้าง" ฝ่ายหนึ่ง กับ บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ มีสำนักงานใหญ่อยู่ ห้องที่ ๑-๔, ๔A ชั้นที่ ๑๘ เลขที่ ๑๔๑ ถนนสีลม ตำบล/แขวง สีลม อำเภอ/เขต บางรัก จังหวัด กรุงเทพมหานคร โดย นายสรเสริญ สงวนศักดิ์ ผู้รับมอบอำนาจจาก นายกมล จันทิมา ประธานกรรมการ และนายสมพร จิตรเป็นธม กรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลปรากฏตามหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ที่ สจ. ๔๐๐๑๑๑๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓ และหนังสือมอบอำนาจลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๒ แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ที่ปรึกษา" อีกฝ่ายหนึ่ง

ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงทำสัญญากันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อตกลงว่าจ้าง

๑.๑ ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและที่ปรึกษาดังกล่าวรับจ้างปฏิบัติงานตามโครงการจ้างที่ปรึกษาโครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยวิธีคัดเลือก ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานี้รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพทางด้าน การวิจัยและการประเมินผล และบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑.๒ ที่ปรึกษาจะต้องเริ่มลงมือทำงานภายในวันที่๒๓..... กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ และจะต้องดำเนินการตามสัญญานี้ให้แล้วเสร็จภายในวันที่๒๓..... ตุลาคม ๒๕๖๓

ข้อ ๒. เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญานี้

๒.๑ ผนวก ๑ ขอบข่ายของงานและกำหนดระยะเวลาการทำงาน จำนวน ๒๘ (ยี่สิบแปด) หน้า

๒.๒ ผนวก ๒ กำหนดระยะเวลาการทำงานของที่ปรึกษา จำนวน ๓ (สาม) หน้า

๒.๓ ผนวก ๓ ค่าจ้างและวิธีการจ่ายค่าจ้าง จำนวน ๓ (สาม) หน้า

๒.๔ ผนวก ๔ แบบหนังสือคำประกัน (หลักประกันการรับเงินค่าจ้างที่ปรึกษาล่วงหน้า)

จำนวน ๑ (หนึ่ง) หน้า

๒.๕ ผนวก ๕ แบบหนังสือคำประกัน (หลักประกันการรับเงินประกันผลงาน) จำนวน ๑ (หนึ่ง)

หน้า

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้อ่านและเข้าใจในเอกสารแนบท้ายสัญญาที่ขัดหรือแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ใช้ข้อความในสัญญานี้บังคับ และในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ที่ปรึกษาจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้าง คำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้างให้ถือเป็นที่สุด และที่ปรึกษาไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าจ้าง ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายใดๆ เพิ่มเติมจากผู้ว่าจ้างทั้งสิ้น ค่าใช้จ่ายหรือการอันหนึ่งอันใดที่มีได้ระบุไว้ในรายการละเอียดแนบท้ายสัญญานี้ แต่เป็นการอันจำเป็นต้องทำเพื่อให้งานแล้วเสร็จบริบูรณ์ถูกต้องหรือบรรลุผลตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญานี้ ที่ปรึกษาต้องจัดทำกรณนั้นๆ ให้โดยไม่คิดเอาค่าเสียหาย ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนเพิ่มเติมใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๓. ค่าจ้างและการจ่ายเงิน

ผู้ว่าจ้างและที่ปรึกษา ได้ตกลงราคาค่าจ้างตามสัญญา เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๔,๓๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่ล้านสามแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นเงินจำนวน ๒๘๖,๕๔๒.๐๖ บาท (สองแสนแปดหมื่นหกพันห้าร้อยสี่สิบสองบาทหกสตางค์) ตลอดจนภาษีอากรอื่นๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว

ค่าจ้างจะแบ่งออกเป็น ๓ (สาม) งวด ซึ่งแต่ละงวดจะจ่ายให้เมื่อที่ปรึกษาได้ปฏิบัติงานตามที่กำหนด ในเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก ๑ และคณะกรรมการตรวจรับพัสดุได้พิจารณาแล้วเห็นว่าครบถ้วนถูกต้องและตรวจรับเรียบร้อยแล้ว

ผู้ว่าจ้างอาจจะยึดหน่วงเงินค่าจ้างงวดใดๆ ไว้ก็ได้ หากที่ปรึกษาปฏิบัติงานไม่เป็นไป ตามสัญญา และจะจ่ายให้ต่อเมื่อที่ปรึกษาได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นแล้ว

การจ่ายเงินตามเงื่อนไขแห่งสัญญานี้ ผู้ว่าจ้างจะโอนเงิน เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับจ้างชื่อ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาสำนักงานใหญ่สีลม (๐๑๐๑) ชื่อบัญชี บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด เลขที่บัญชี ๑๐๑๔๖๘๙๖๗๑ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาดังกล่าว เป็นผู้รับภาระเงินค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่นใดเกี่ยวกับการโอนรวมทั้ง ค่าใช้จ่าย (ถ้ามี) ที่ธนาคารเรียกเก็บ และยินยอมให้มีการหักเงินดังกล่าวจากจำนวนเงินโอนในงวดนั้นๆ (ความในวรรคนี้ใช้สำหรับกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะจ่ายเงินตรงให้แก่ที่ปรึกษา (ระบบ Direct Payment) โดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของที่ปรึกษา ตามแนวทางที่กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของงบประมาณเป็นผู้กำหนด แล้วแต่กรณี)

ค่าใช้จ่ายส่วนที่เบิกคืนได้ (ถ้ามี) ผู้ว่าจ้างจะจ่ายคืนให้แก่ที่ปรึกษาสำหรับค่าใช้จ่าย ซึ่งที่ปรึกษาได้ใช้จ่ายไปตามความเป็นจริงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก -

ข้อ ๔. เงินค่าจ้างล่วงหน้า

ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ที่ปรึกษา เป็นจำนวนเงิน - บาท ซึ่งเท่ากับร้อยละ - ของค่าจ้างตามสัญญา

เงินค่าจ้างล่วงหน้าดังกล่าวจะจ่ายให้ภายหลังจากที่ที่ปรึกษาได้วางหลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าเป็น-..... เต็มตามจำนวนเงินค่าจ้างล่วงหน้านั้นให้แก่ผู้ว่าจ้าง ที่ปรึกษาจะต้องออกใบเสร็จรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าตามแบบที่ผู้ว่าจ้างกำหนดให้และที่ปรึกษาดังกล่าวจะกระทำตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับการใช้จ่าย และการใช้คืนเงินค่าจ้างล่วงหน้า นั้น ดังต่อไปนี้

๔.๑ ที่ปรึกษาจะใช้เงินค่าจ้างล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานตามสัญญาเท่านั้น หากที่ปรึกษาใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเงินค่าจ้างล่วงหน้าในทางอื่น ผู้ว่าจ้างอาจจะเรียกเงินค่าจ้างล่วงหน้าคืนจากที่ปรึกษาหรือบังคับเอาจากหลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าได้ทันที

๔.๒ เมื่อผู้ว่าจ้างเรียกร้อง ที่ปรึกษาต้องแสดงหลักฐานการใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้า เพื่อพิสูจน์ว่าได้เป็นไปตามข้อ ๔.๑ ภายในกำหนด ๑๕ (สิบห้า) วัน นับถัดจากวันได้รับแจ้งจากผู้ว่าจ้าง หากที่ปรึกษาไม่อาจแสดงหลักฐานดังกล่าว ภายในกำหนด ๑๕ (สิบห้า) วัน ผู้ว่าจ้างอาจเรียกเงินค่าจ้างล่วงหน้า คืนจากที่ปรึกษาหรือบังคับเอาจากหลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าได้ทันที

๔.๓ ในการจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ที่ปรึกษาตามข้อ ๓ ผู้ว่าจ้างจะหักค่าใช้จ่ายคืนเงินค่าจ้างล่วงหน้าในแต่ละงวดจากร้อยละ - ของจำนวนเงินค่าจ้างในแต่ละงวดจนกว่าจำนวนเงินที่หักไว้จะครบตามจำนวนเงินที่หักค่าจ้างล่วงหน้าไว้ที่ปรึกษาได้รับไปแล้ว ยกเว้นค่าจ้างงวดสุดท้าย จะหักไว้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนเงินค่าจ้างล่วงหน้าที่เหลือทั้งหมด

๔.๔ เงินจำนวนใดๆ ก็ตาม ที่ที่ปรึกษาจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อชำระหนี้หรือ เพื่อชดเชยความรับผิดชอบต่างๆ ตามสัญญา ผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินค่าจ้างงวดที่จะจ่ายให้แก่ที่ปรึกษา ก่อนที่จะหักค่าใช้จ่ายคืนเงินค่าจ้างล่วงหน้า

๔.๕ ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญา หากเงินค่าจ้างล่วงหน้าที่เหลือเกินกว่าจำนวนเงินที่ที่ปรึกษาจะได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายในกรณีอื่นแล้ว ที่ปรึกษาจะต้องจ่ายเงินจำนวนที่เหลือนั้นให้แก่ ผู้ว่าจ้าง ภายใน ๗ (เจ็ด) วัน นับถัดจากวันได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง

๔.๖ ผู้ว่าจ้างจะคืนหลักประกันเงินค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ที่ปรึกษาต่อเมื่อผู้ว่าจ้างได้หักเงินค่าจ้างไว้จนครบจำนวนเงินค่าจ้างล่วงหน้าตามข้อ ๔.๓ แล้ว

ข้อ ๕. ความรับผิดชอบของที่ปรึกษา

๕.๑ ที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบผลงานตามรูปแบบและวิธีการ จัดทำรายงาน จำนวน ๑๐ (สิบ) ชุด โดยบันทึกลงในระบบข้อมูลผู้รับจ้างของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมผ่านเว็บไซต์ <http://contractorwork.dip.go.th> ให้แก่ผู้ว่าจ้างตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก ๑

๕.๒ ในกรณีที่ผลงานของที่ปรึกษาบกร่องหรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนดและเงื่อนไข ตามสัญญา หรือมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ หรือวิชาชีพ - และ/หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่ปรึกษาต้องรับทำการแก้ไขให้เป็นที่เรียบร้อย โดยไม่คิดค่าจ้าง ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายใดๆ จากผู้ว่าจ้างอีก ถ้าที่ปรึกษาหลีกเลี่ยงหรือไม่รับจัดการแก้ไขให้เป็นที่เรียบร้อยในกำหนดเวลาที่ผู้ว่าจ้างแจ้งเป็นหนังสือ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิจ้างที่ปรึกษารายอื่นทำการแทน โดยที่ปรึกษาจะต้องรับผิดชอบจ่ายเงินค่าจ้างในการนี้แทนผู้ว่าจ้างโดยสิ้นเชิง

ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นจากงานตามสัญญานี้ไม่ว่าจะเนื่องมาจากการที่ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ หรือวิชาชีพ - และ/หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือเหตุใด ที่ปรึกษาจะต้องทำการแก้ไขความเสียหายดังกล่าว ภายในเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนดให้ ถ้าที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขได้ ที่ปรึกษาจะต้องชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ว่าจ้างโดยสิ้นเชิง ซึ่งรวมทั้งความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยตรง และโดยส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้นจากงานตามสัญญานี้ด้วย

การที่ผู้ว่าจ้างได้ให้การรับรองหรือความเห็นชอบหรือความยินยอมใดๆ ในการปฏิบัติงานหรือผลงานของที่ปรึกษาหรือการชำระเงินค่าจ้างตามสัญญาแก่ที่ปรึกษา ไม่เป็นการปลดปล่อยพันธะและความรับผิดชอบใดๆ ของที่ปรึกษาตามสัญญานี้

๕.๓ บุคลากรหลักของที่ปรึกษา ต้องมีระยะเวลาปฏิบัติงานตามสัญญานี้ไม่ซ้ำซ้อนกับงานในโครงการอื่นๆ ของที่ปรึกษาที่ดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกัน หากผู้ว่าจ้างพบว่าบุคลากรหลักไม่ว่าคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกับงานในโครงการอื่นๆ ไม่ว่าจะพบในระหว่างปฏิบัติงานตามสัญญาหรือในภายหลัง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญา และ/หรือเรียกค่าเสียหายจากที่ปรึกษาหรือปรับลดค่าจ้างได้

ข้อ ๖. การระงับการทำงานชั่วคราวและการบอกเลิกสัญญา

๖.๑ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าที่ปรึกษามีได้ปฏิบัติงานด้วยความชำนาญหรือด้วยความเอาใจใส่ในวิชาชีพของที่ปรึกษาแห่งที่ปรึกษาตามที่พึงคาดหมายได้จากที่ปรึกษาในระดับเดียวกัน หรือมิได้ปฏิบัติตามสัญญาข้อใด ข้อหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ผู้ว่าจ้างจะบอกกล่าวให้ที่ปรึกษาทราบถึงเหตุผลที่จะบอกเลิกสัญญา ถ้าที่ปรึกษามีได้ดำเนินการแก้ไขให้ผู้ว่าจ้างพอใจภายในระยะเวลา ๑๕ (สิบห้า) วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำบอกกล่าว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาโดยการส่งคำบอกกล่าวแก่ที่ปรึกษา เมื่อที่ปรึกษาได้รับหนังสือบอกกล่าวนั้นแล้ว ที่ปรึกษาต้องหยุดปฏิบัติงานทันที และดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นระหว่างการหยุดปฏิบัติงานนั้นให้น้อยที่สุด

(ข) หากที่ปรึกษามีได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้ผู้ว่าจ้างเชื่อได้ว่าที่ปรึกษาไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือล่วงเลยกำหนดเวลาแล้วเสร็จไปแล้ว หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย ผู้ว่าจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ทันที

การบอกเลิกสัญญาตามข้อ ๖.๑ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหรือบังคับจากหลักประกันเงินค่าจ้างล่วงหน้า หลักประกันการปฏิบัติ ตามสัญญาและเงินประกันผลงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วน และมีสิทธิเรียกค่าเสียหายอื่น (ถ้ามี) จากที่ปรึกษาด้วย

๖.๒ ผู้ว่าจ้างอาจมีหนังสือบอกกล่าวให้ที่ปรึกษาทราบล่วงหน้าเมื่อใดก็ได้ว่าผู้ว่าจ้าง มีเจตนาที่จะ ระงับการทำงานของที่ปรึกษาไว้ชั่วคราวไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะบอกเลิกสัญญา ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างจะบอกเลิก สัญญา การบอกเลิกสัญญาดังกล่าวจะมีผลในเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ (สามสิบ) วัน นับถัดจากวันที่ที่ปรึกษาได้รับหนังสือบอก กล่าวนั้น หรืออาจเร็วกว่าหรือช้ากว่ากำหนดเวลานั้นก็ได้แล้วแต่คู่สัญญาจะ ทำความตกลงกัน เมื่อที่ปรึกษาได้รับหนังสือ บอกกล่าวนั้นแล้ว ที่ปรึกษาต้องหยุดปฏิบัติงานทันที ทั้งนี้ ที่ปรึกษา ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างในระหว่างระงับการทำงานไว้ ชั่วคราว และที่ปรึกษาจะต้องดำเนินการทุกวิถีทาง เพื่อลดค่าใช้จ่ายใดๆ ที่อาจมีในระหว่างการหยุดปฏิบัติงานนั้นให้น้อย ที่สุด

กรณีที่มีการระงับการทำงานชั่วคราวตามข้อ ๖.๒ ผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นให้แก่ ที่ปรึกษาตามที่ผู้ว่าจ้างเห็นสมควร

กรณีที่มีการเลิกสัญญาตามข้อ ๖.๒ ผู้ว่าจ้างจะชำระค่าจ้างตามส่วนที่ เป็นธรรมและเหมาะสมที่ กำหนดในเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก ๓ ให้แก่ที่ปรึกษา โดยคำนวณตั้งแต่ วันเริ่มปฏิบัติงานจนถึงวันบอกเลิกสัญญา นอกจากนี้ผู้ว่าจ้างจะคืนหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาหรือเงินประกันผลงาน รวมทั้งเงินชดเชยค่าเดินทางและเงิน ค่าใช้จ่ายที่ได้ทรงจ่าย ไปตามสมควรและตามความเป็นจริง ซึ่งผู้ว่าจ้างยังมิได้ชำระให้แก่ที่ปรึกษาด้วย อย่างไรก็ตามเงิน ชดเชยและเงินที่ได้ชำระไปแล้วทั้งหมดจะต้องไม่เกินราคาค่าจ้างตามข้อ ๓

ข้อ ๗. สิทธิและหน้าที่ของที่ปรึกษา

๗.๑ ที่ปรึกษาจะต้องใช้ความชำนาญ ความระมัดระวัง และความขยันหมั่นเพียร ในการปฏิบัติงาน ตามสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วง เป็นไปตามมาตรฐานของ วิชาชีพที่ยอมรับ นับถือกันโดยทั่วไป

๗.๒ ค่าจ้างซึ่งผู้ว่าจ้างจะชำระแก่ที่ปรึกษาตามข้อ ๓ นั้น เป็นค่าตอบแทนเพียงอย่างเดียวเท่านั้นซึ่งที่ ปรึกษาจะได้รับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามสัญญานี้ ที่ปรึกษาจะต้อง ไม่รับค่านายหน้าทางการค้า ส่วนลด เบี้ยเลี้ยง เงิน ช่วยเหลือหรือผลประโยชน์ใดๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมหรือสิ่งตอบแทนใดๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสัญญานี้ หรือที่ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญานี้

๗.๓ ที่ปรึกษาจะต้องไม่มีผลประโยชน์ใดๆ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเงินค่าสิทธิ เงินบำเหน็จ หรือ ค่านายหน้าใดๆ ที่เกี่ยวกับกรนำวัสดุสิ่งของหรือกรรมวิธีใดๆ ที่มีทะเบียนสิทธิบัตรหรือได้รับการคุ้มครองทางทรัพย์สินทาง ปัญญา หรือตามกฎหมายอื่นใดมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ เว้นแต่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจะได้ตกลงกันเป็นหนังสือว่า ที่ปรึกษาอาจจะได้ผลประโยชน์หรือเงินเช่นนั้นได้

๗.๔ บรรดางานและเอกสารที่ที่ปรึกษาได้จัดทำขึ้นเกี่ยวกับสัญญานี้ให้ถือเป็นความลับและ ให้ตกเป็น กรรมสิทธิ์ของผู้ว่าจ้างที่ปรึกษาจะต้องส่งมอบบรรดางานและเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้ว่าจ้างเมื่อสิ้นสุดสัญญานี้ ที่ปรึกษาอาจ เก็บสำเนาเอกสารไว้ได้แต่ต้องไม่นำข้อความในเอกสารนั้นไปใช้ในกิจการอื่นที่ไม่เกี่ยวกับงานโดยไม่ได้รับความยินยอม ล่วงหน้า เป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้างก่อน

๗.๕ ผู้ว่าจ้างเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์หรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา รวมถึงสิทธิใดๆ ในผลงานที่ ที่ปรึกษาได้ปฏิบัติงานตามสัญญานี้แต่เพียงฝ่ายเดียว และที่ปรึกษาจะนำผลงาน และ/หรือรายละเอียดของงานตามสัญญานี้ ไม่ว่าทั้งหมด หรือบางส่วนไปใช้ หรือเผยแพร่ในกิจการอื่น นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในสัญญานี้ไม่ได้ เว้นแต่ได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้างก่อน

๗.๖ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลาย ซึ่งผู้ว่าจ้างได้จัดให้ที่ปรึกษา ใช้หรือซึ่งที่ปรึกษาซื้อมาด้วยทุนทรัพย์ของผู้ว่าจ้าง หรือซึ่งผู้ว่าจ้างเป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่ายให้ ถือว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของ ผู้ว่าจ้างและต้องทำข้อความและเครื่องหมายที่แสดงว่าเป็นของผู้ว่าจ้างไว้ที่ทรัพย์สินดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ที่ปรึกษาต้องใช้เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวอย่างเหมาะสมตามระเบียบของผู้ว่าจ้างหรือของทางราชการ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกิจการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างที่ปรึกษาเท่านั้น

เมื่อที่ปรึกษาทำงานเสร็จหรือมีการเลิกสัญญา ที่ปรึกษาจะต้องทำบัญชีแสดงรายการเครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายข้างต้นที่ยังคงเหลืออยู่ และจัดการโยกย้ายไปเก็บรักษาตามคำสั่ง ผู้ว่าจ้างโดยพลัน ที่ปรึกษาต้องดูแลเครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวอย่างเหมาะสมตลอดเวลาที่ครอบครอง และต้องคืนเครื่องมือ เครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวให้ครบถ้วนในสภาพดีตามความเหมาะสม แต่ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับความเสื่อมสภาพจากการใช้งานตามปกติ

๗.๗ ที่ปรึกษาจะจัดให้มีบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญงานมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม กับสภาพการปฏิบัติงานตามสัญญาและให้สอดคล้องกับขอบเขตของงานของที่ปรึกษาตามที่ปรากฏ ในเอกสารแนบท้ายสัญญาผนวก ๑ การเปลี่ยนแปลงบุคลากรดังกล่าวจะต้องได้รับ ความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้างก่อน

๗.๘ ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างพิจารณาเห็นว่า การดำเนินงานของบุคลากรที่ที่ปรึกษาจัดหาจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่งานตามสัญญา ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะให้ที่ปรึกษาเปลี่ยนบุคลากรบางคนหรือทั้งหมดนั้นได้ และที่ปรึกษาต้องดำเนินการตามความประสงค์ของผู้ว่าจ้างโดยเร็ว

การเปลี่ยนบุคลากรตามความในวรรคก่อน ที่ปรึกษาจะต้องเสนอรายชื่อบุคลากรที่จะปฏิบัติงานแทนนั้น ต่อผู้ว่าจ้างเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

ข้อ ๘. ความรับผิดชอบของที่ปรึกษาต่อบุคคลภายนอก

๘.๑ ที่ปรึกษาจะต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ว่าจ้าง และป้องกันมิให้ผู้ว่าจ้างต้องรับผิดชอบในบรรดาสิทธิเรียกร้องค่าเสียหาย ค่าใช้จ่าย หรือราคา รวมตลอดถึงการเรียกร้องโดยบุคคลภายนอก อันเกิดจากความผิดพลาดหรือการละเว้นไม่กระทำการของที่ปรึกษา หรือของลูกจ้างของที่ปรึกษา

๘.๒ ที่ปรึกษาจะต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดทบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่น รวมถึงสิทธิใดๆ ต่อบุคคลภายนอกเนื่องจากการปฏิบัติงานตามสัญญาโดยสิ้นเชิง

๘.๓ ที่ปรึกษาจะต้องจัดการประกันภัยกับบริษัทประกันภัยที่ผู้ว่าจ้างเห็นชอบ เพื่อความรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอก และเพื่อความสูญหายหรือเสียหายในทรัพย์สินซึ่งผู้ว่าจ้างเป็นผู้จัดหาให้ หรือสั่งซื้อโดยทุนทรัพย์ของผู้ว่าจ้าง เพื่อให้ที่ปรึกษาไว้ใช้ในการปฏิบัติงานตามสัญญา โดยที่ปรึกษาเป็น ผู้ออกค่าใช้จ่ายในการประกันภัยเอง ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีการ ตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญา

ข้อ ๙. หน้าที่ของผู้ว่าจ้าง

ผู้ว่าจ้างจะมอบข้อมูลและสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้ว่าจ้างมีอยู่ให้แก่ที่ปรึกษาโดยไม่คิดมูลค่าและภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่ที่ปรึกษาร้องขอความช่วยเหลือ ผู้ว่าจ้างจะพิจารณาให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกตามสมควร ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติงานของที่ปรึกษาตามสัญญาลุล่วงไปได้ด้วยดี

ข้อ ๑๐. ค่าปรับ

กรณีที่ที่ปรึกษาทำงานไม่แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดในข้อ ๑ ที่ปรึกษาจะต้องเสียค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้าง เป็นรายวัน ในอัตราร้อยละ ๐.๑๐ (ศูนย์จุดหนึ่งศูนย์) ของวงเงินค่าจ้าง ๔,๓๘๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านสามแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) คิดเป็นวันละ ๔,๓๘๐ บาท (สี่พันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) นับถัดจากวันครบกำหนดในข้อ ๑ จนถึงวันที่ที่ปรึกษาปฏิบัติตามสัญญาถูกต้องครบถ้วน และผู้ว่าจ้างได้ตรวจรับงานแล้ว

ข้อ ๑๑. การบังคับค่าปรับ ค่าเสียหาย และค่าใช้จ่าย

ในกรณีที่ที่ปรึกษาไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อใดข้อหนึ่งด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม จนเป็นเหตุให้เกิดค่าปรับ ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายแก่ผู้ว่าจ้าง ที่ปรึกษาต้องชดใช้ค่าปรับ ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่ ผู้ว่าจ้างโดย สิ้นเชิง ภายในกำหนด ๑๕ (สิบห้า) วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก ผู้ว่าจ้าง หากที่ปรึกษาไม่ชดใช้ให้ถูกต้อง ครบถ้วน ภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างของที่ปรึกษาที่ต้องชำระ หรือบังคับ จากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา หรือเงินประกันผลงานได้ทันที

หากค่าปรับ ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายที่บังคับจากเงินค่าจ้างที่ต้องชำระ หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา และเงินประกันผลงานแล้วยังไม่เพียงพอ ที่ปรึกษายินยอมชำระส่วนที่เหลือที่ยังขาดอยู่จนครบถ้วนตามจำนวน ค่าปรับ ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายนั้น ภายในกำหนด ๑๕ (สิบห้า) วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจาก ผู้ว่าจ้าง

หากมีเงินค่าจ้างตามสัญญาที่หักไว้จ่ายเป็นค่าปรับ ค่าเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายแล้วยังเหลืออยู่อีก เท่าใด ผู้ว่าจ้างจะคืนให้แก่ที่ปรึกษาทั้งหมด

ข้อ ๑๒ (ก) เงินประกันผลงาน

ในการจ่ายเงินให้แก่ที่ปรึกษาแต่ละงวด ผู้ว่าจ้างจะหักเงินจำนวนร้อยละ - ของเงินที่ต้องจ่ายใน งวดนั้น เพื่อเป็นประกันผลงาน หรือที่ปรึกษาอาจนำหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือหนังสือค้ำประกันอิเล็กทรอนิกส์ ของธนาคารภายในประเทศซึ่งมีอายุการค้ำประกันตลอดอายุสัญญามามอบให้ผู้ว่าจ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันแทนก็ได้

ผู้ว่าจ้างจะคืนเงินประกันผลงาน และ/หรือหนังสือค้ำประกันของธนาคารดังกล่าว ตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีดอกเบี้ยให้แก่ที่ปรึกษาพร้อมกับการจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย

ข้อ ๑๒ (ข). หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ในขณะที่ทำสัญญานี้ที่ปรึกษาได้นำหลักประกันเป็น เป็น แคชเชียร์เช็ค ตามใบเสร็จรับเงินของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เล่มที่ ๒๕๘๔ เลขที่ ๑๒๙๑๖๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นจำนวนเงิน ๒๑๙,๐๐๐ บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) ซึ่งเท่ากับร้อยละ ๕ (ห้า) ของราคาค่าจ้างตามสัญญา มามอบไว้แก่ผู้ว่าจ้าง เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

กรณีที่ปรึกษาใช้หนังสือค้ำประกันมาเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา หนังสือค้ำประกัน ดังกล่าว จะต้องออกโดยธนาคารที่ประกอบกิจการในประเทศไทย หรือโดยบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ได้รับ อนุญาตให้ประกอบกิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์และประกอบธุรกิจค้ำประกันตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทย ตามรายชื่อบริษัทเงินทุนที่ธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งเวียนให้ทราบตามแบบที่คณะกรรมการนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างและ การบริหารพัสดุภาครัฐกำหนด หรืออาจเป็นหนังสือค้ำประกันอิเล็กทรอนิกส์ตามวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนดก็ได้ และ จะต้องมีการค้ำประกันที่ตลอดไปจนกว่าที่ปรึกษาพ้นข้อผูกพันตามสัญญานี้

หลักประกันจะต้องมีอายุครอบคลุมความรับผิดชอบที่ปรึกษาตลอดอายุสัญญา ถ้า หลักประกันที่ที่ปรึกษานำมามอบให้ดังกล่าวลดลงหรือเสื่อมค่าลง หรือมีอายุไม่ครอบคลุมถึงความรับผิดชอบที่ปรึกษาตลอด อายุสัญญา ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม รวมถึงกรณีที่ปรึกษาส่งมอบงานล่าช้าเป็นเหตุให้ระยะเวลาแล้วเสร็จตามสัญญา เปลี่ยนแปลงไป ที่ปรึกษาต้องหาหลักประกันใหม่หรือหลักประกันเพิ่มเติมให้มีจำนวนครบถ้วน ตามวรรคหนึ่งมามอบให้แก่ ผู้ว่าจ้างภายใน ๑๕ (สิบห้า) วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง

หลักประกันที่ผู้รับจ้างนำมามอบไว้ตามข้อนี้ ผู้ว่าจ้างจะคืนให้แก่ที่ปรึกษา โดยไม่มีดอกเบี้ยเมื่อ ที่ปรึกษาพ้นจากข้อผูกพันและความรับผิดชอบที่ปรึกษาตามสัญญานี้แล้ว

บ.ร. 5 ใบเสร็จรับเงินตราสาร

เลขที่ 05507
วันที่ 4 มีนาคม 2563

เลขที่ใบเสร็จรับเงิน 0105536041711

เลขที่ใบเสร็จรับเงิน
วันที่

ชื่อผู้รับเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ชื่อผู้รับเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร

ชื่อผู้รับเงินตราสาร

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร

ชื่อผู้รับเงินตราสาร

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร

ชื่อผู้รับเงินตราสาร

ชื่อผู้รับเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด 18 ห้อง 1-4
วันที่ -

ชื่อผู้รับเงินตราสาร

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร

ชื่อผู้รับเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ชื่อผู้จ่ายเงินตราสาร 10500

เลขที่ใบเสร็จรับเงิน

เลขที่ใบเสร็จรับเงิน 0994000158432

เลขที่ใบเสร็จรับเงิน

ชื่อผู้รับเงินตราสาร บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ใบเสร็จรับเงินตราสารฉบับนี้เป็นต้นฉบับเงินตราสารรับเงินตราสารฉบับนี้ฉบับ 4
สำหรับเงินตราสารรับเงินตราสารฉบับนี้

มูลค่าเงินตราสาร

4,093,457

อัตรา

94

ค่าเงินตราสารฉบับนี้

4,094

00

เงินเพิ่ม

0

00

รวมเงิน

4,094

00

ใบเสร็จรับเงินตราสารฉบับนี้เป็นต้นฉบับเงินตราสารรับเงินตราสารฉบับนี้ฉบับ 4

ตามใบเสร็จรับเงินตราสารฉบับนี้ 011464

ลงวันที่ 4 มีนาคม 2563

เลขที่ใบเสร็จรับเงินตราสาร บ.ร. 4 คือ 03022042-25630304-1-03-000084

ลงชื่อ

(น.ส.กัญญาพัชร กุณโอง)

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานสรรพากรชำนาญงาน

ใบเสร็จรับเงินตราสารฉบับนี้เป็นต้นฉบับเงินตราสารรับเงินตราสารฉบับนี้ฉบับ 4
ได้ตั้งชื่อและลงนามในใบเสร็จรับเงินเรียบร้อยแล้ว

วันทำสัญญา วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

ภาคผนวก 1

แนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ 2 /2563

ขอบข่ายของงานและวิธีดำเนินงาน

ที่ปรึกษาดำเนินงานตามขอบเขตของงาน โครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและ
กิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การดำเนินงาน

1.1 เพื่อประเมินผล และวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานและในการดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ/
กิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ 2562 ต่อการสนับสนุนยุทธศาสตร์ประเทศที่เกี่ยวข้อง
แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและแผน
การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564)

1.2 เพื่อวิเคราะห์ความคุ้มค่าการดำเนินงานในแต่ละห่วงโซ่ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ
ทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

1.3 เพื่อประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานในประเด็น (Agenda) สำคัญของการส่งเสริมตามยุทธศาสตร์
ประเทศ เช่น การส่งเสริมและพัฒนาด้านเทคโนโลยี การเพิ่มผลิตภาพ การสร้างและพัฒนาเชิงสร้างสรรค์และ
นวัตกรรม การเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจ (Pitching) และคลัสเตอร์ เป็นต้น

1.4 เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัด รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแนวทาง
สำหรับนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาทบทวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
ในระยะต่อไป และเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมสำหรับการจัดสรรงบประมาณ
ในปีต่อไป

2. กลุ่มเป้าหมาย

2.1 ผู้รับบริการในโครงการและกิจกรรม ปีงบประมาณ 2562

2.2 ผู้รับผิดชอบโครงการและกิจกรรม ทั้งหน่วยบริหารโครงการ และหน่วยปฏิบัติ

2.3 ที่ปรึกษา วิทยากร ผู้รับจ้าง

3. สาขาเป้าหมาย

ทุกสาขาอุตสาหกรรมตามโครงการและกิจกรรมที่ได้รับจัดสรรงบประมาณในช่วงปีงบประมาณ 2562

6. ผลลัพธ์ของโครงการ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติที่ได้จากรายงานผลการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงาน
โครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมในปีงบประมาณ 2562 ที่สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการ
พิจารณาทบทวนยุทธศาสตร์ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการจัดตั้งงบประมาณของกรมส่งเสริม
อุตสาหกรรม

7. ขอบเขตงานและวิธีการดำเนินงาน

ที่ปรึกษานำเสนอกรอบแนวคิด วิธีการ และแผนการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและ กิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 โดยครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และ ผลผลิตที่ต้องส่งมอบให้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งที่ปรึกษาดำเนินการตามกรอบแนวทางการศึกษาและ วิธีการดำเนินงาน ดังนี้

(1) แนวทางและขั้นตอนการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

- การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย
 - ยุทธศาสตร์และแผนงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 -2580) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) (3) แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) (4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) (5) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564)

- ข้อมูลแผนงานโครงการและกิจกรรมของ กสอ. ปีงบประมาณ 2562 เช่น รายละเอียดโครงการ ข้อมูลในระบบติดตามประเมินผล ผลการประเมินโครงการ เป็นต้น

- การวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนงานประเทศกับการขับเคลื่อน การดำเนินงานผ่านแผนงานโครงการต่างๆ

- เป็นการศึกษาค้นคว้าความสอดคล้องเชื่อมโยงและตอบสนองเป้าหมายในการขับเคลื่อน นโยบายและยุทธศาสตร์ประเทศ ผ่านโครงการส่งเสริมของ กสอ. ปี 2562 ทั้งระดับแนวทางหรือทิศทางการดำเนินการ (Agenda) กลุ่มเป้าหมายและพื้นที่มุ่งเน้น

- การวิเคราะห์ข้อมูลแผนงานโครงการและต้นทุนการดำเนินงาน

- ที่ปรึกษาจะทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารรายงาน เช่น ข้อมูลในระบบ ติดตามประเมินผล รายงานการประเมินผลรายโครงการ (หากมีการประเมินผลโครงการในเบื้องต้นแล้ว) เป็นต้น หากข้อมูลที่รวบรวมได้ไม่เพียงพอต่อการประเมินผล ที่ปรึกษาจะทำการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมโดยจัดทำแบบ สัมภาษณ์หรือสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการ

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินผล ในขั้นตอนการประเมินผล ที่ปรึกษาได้กำหนดประเด็นใน การประเมินผล ดังนี้

1) การประเมินความสอดคล้องเชื่อมโยง เป็นการประเมินความสอดคล้อง/ความเชื่อมโยง ของการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ประเทศ/แผนงานบูรณาการ โดยจะวิเคราะห์ความสอดคล้อง/ความเชื่อมโยง ของการถ่ายทอดเป้าหมาย แนวทางการส่งเสริม และตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์ นโยบายรัฐบาล แผนการส่งเสริม และแผนปฏิบัติงานประจำปี มาয়ังแผนงานโครงการ ทั้งนี้ ผลการประเมินจะสะท้อนให้เห็นว่าการดำเนินงาน โครงการมีความครบถ้วน สอดคล้องเชื่อมโยง ส่งผลครอบคลุมทั้งแผนงานและเป้าหมายของภารกิจและ นโยบายยุทธศาสตร์แต่ละระดับหรือไม่ อย่างไร

การประเมินความคุ้มค่า เป็นการวิเคราะห์ โดยสะท้อนการดำเนินการทั้งมิติประสิทธิภาพ ในการดำเนินการ และประสิทธิผล ซึ่งครอบคลุมไปถึงผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ซึ่งเกิด ต่อเนื่องจากผลผลิต โดยจะมีการตีมูลค่าให้อยู่ในรูปของมูลค่าทางเศรษฐกิจ ผลกระทบจากการดำเนินงานทั้ง ประโยชน์ที่ตกแก่ธุรกิจ SME และวิสาหกิจ และมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดกับประเทศ โดยการใช้หลักการทาง เศรษฐศาสตร์ ซึ่งพิจารณาทั้งมูลค่าในด้านการเงิน (เช่น กำไร รายได้ การสร้างรายได้ การส่งออก การลงทุน การเติบโตของธุรกิจเกี่ยวเนื่อง) ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบจากการดำเนินโครงการ ซึ่งมีทั้งมูลค่าด้านการเงิน หรือ อาจมีได้อยู่ในรูปของมูลค่าทางการเงินเสมอไป (เช่น ผลผลิต ผลลัพธ์ที่ไม่ได้ก่อให้เกิดรายได้ ไม่ได้มีการซื้อขาย

หรือผลกระทบในมิติอื่นๆ ที่ไม่ใช่มิติด้านการเงิน เช่น มิติด้านสังคม ความยั่งยืนของการพัฒนา ฯลฯ) และผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงภายหลังที่ธุรกิจได้รับการพัฒนาจากโครงการแล้ว เป็นต้น เปรียบเทียบกับต้นทุนการดำเนินโครงการของ กสอ.

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลการประเมิน เป็นการสรุปผลการประเมินในแต่ละส่วนและเชื่อมโยงเป็นการประเมินภาพรวม ประกอบด้วย

1) สรุปผลการประเมินความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ประเทศที่เกี่ยวข้องกับแผนงานโครงการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

2) สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าของโครงการในปีงบประมาณ 2562 ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมที่สะท้อน Life Cycle ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่สะท้อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ, ผลวิเคราะห์ผลการส่งเสริมตามกลุ่มเป้าหมายของโครงการ, และผลการวิเคราะห์ประโยชน์ที่ตกแก่ผู้ประกอบการ SME และเศรษฐกิจของประเทศ

ขั้นตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน ที่ปรึกษาจะนำผลการประเมินมาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีความคุ้มค่าในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น ซึ่งข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนโครงการส่งเสริม SME และวิสาหกิจในระยะต่อไป

ทั้งนี้ การดำเนินโครงการ ที่ปรึกษาจะดำเนินการตามข้อกำหนดตาม TOR กล่าวคือ ที่ปรึกษาจะพัฒนาทักษะ ความรู้การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการให้กับเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน 60 คน โดยที่ปรึกษาจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทั้งหมด (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง และเครื่องดื่ม) รวมถึงที่ปรึกษาจะอำนวยความสะดวกในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานหรือเยี่ยมชมผู้ประกอบการ โดยจัดให้คณะกรรมการตรวจรับฯ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าตรวจเยี่ยมการดำเนินงานหรือร่วมสังเกตการณ์ โดยที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมสังเกตการณ์ ครั้งละประมาณ 2 คน จำนวน 5 ครั้ง หรือรวม 10 คน

ตลอดจนที่ปรึกษาจะมีการสรุปผลและนำเสนอผลการประเมินความคุ้มค่าที่ได้จัดทำ โดยมีผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ารับฟัง จำนวน 80 คน จำนวนการจัด 1 ครั้ง จัด ณ โรงแรมในระดับไม่ต่ำกว่า 4 ดาว หรือเทียบเท่า หรือตามความเหมาะสมและได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา ซึ่งการจัดรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทั้งหมด (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม)

(2) กรอบแนวคิดในการประเมินผล (Evaluation Framework)

ส่วนที่ 1 การประเมินความสอดคล้อง/ความเชื่อมโยง

การประเมินความสอดคล้อง/ความเชื่อมโยงของการถ่ายทอดจากแผน/นโยบายระดับประเทศ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนปฏิรูปประเทศ แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาก่อสร้างไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564) แผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปี 2562 รวมทั้งแผนงานบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ปี 2562 ที่เกี่ยวข้องจนถึงในระดับโครงการ โดยประเด็นการพิจารณา อาทิ มีแผนงาน/โครงการที่รองรับครบทุกยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ หรือไม่ หรือมีการเกิด Missing Link ที่ไม่มีแผนงาน/โครงการรองรับในบางกลยุทธ์ ซึ่งส่งผลให้กลยุทธ์ดังกล่าวไม่มีการขับเคลื่อนการวิเคราะห์ความสอดคล้องของ

การกำหนดตัวชี้วัดในระดับยุทธศาสตร์ กิจกรรมแผนงานโครงการหรือการดำเนินการที่แท้จริง ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายตามนโยบายและแผนหรือไม่ การถ่ายทอดตัวชี้วัดลงจนถึงระดับโครงการ/ผลผลิต (KPIs Alignment) รวมทั้งความเหมาะสมในการจัดสรรงบประมาณ (Budget Allocation) การทำงานในรูปแบบบูรณาการที่จะสนับสนุนเป้าหมายของประเทศ เป็นต้น

ในการติดตามประเมินผลจึงมีความจำเป็นต้องเข้าใจภาพใหญ่ที่เป็นกลไก (Mechanism) ภาพรวมที่เกี่ยวข้องและส่งผลต่อเป้าหมายทิศทางการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการและอุตสาหกรรม โดยกลไกอาจมีหลายรูปแบบ เป็นห่วงโซ่ Value Chain หรือเป็นองค์ประกอบ หรือเป็นการดำเนินการหรือการแก้ไข ปัญหาที่เป็นลักษณะต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ขึ้นอยู่กับบริบทประเด็นเป้าหมาย โดยการประเมินวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบได้ว่าแผนงานโครงการอยู่ในกลไกหรือขั้นตอน หรือองค์ประกอบใดของ Mechanism และการดำเนินการส่งผลต่อเป้าหมายประเทศที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ กิจกรรมแผนงานโครงการ ครอบคลุม Mechanism หรือมุ่งเน้นในกระบวนการใดของ Mechanism มีส่วนใดของ Mechanism ที่ขาดหายไป ส่วนที่หายไป และการขาดหายไปถูกดำเนินการอยู่ในงบประมาณแหล่งอื่นๆ หรือไม่ ถ้าไม่มี เกิด Missing Link โดยการประเมินผลจะต้องสามารถสะท้อนได้ว่าการมุ่งเน้นไปในกระบวนการใดมากน้อย หรือ Missing link ที่เกิดขึ้น เป็นส่วนที่ส่งผลหรือไม่ส่งผลต่อเป้าหมายที่วางไว้ ตัวอย่างเช่น กรณีการวิเคราะห์เพื่อประเมินแผนส่งเสริม SME ผู้ประเมินต้องทราบว่ากระบวนการทางธุรกิจของ SME ประกอบไปด้วยกระบวนการใดบ้าง จึงจะวิเคราะห์ได้ว่าการที่แผนงานโครงการที่หน่วยงานภาครัฐร่วมมือผลักดันพัฒนา มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด การที่แผนงานโครงการมุ่งเน้นไปที่กระบวนการใดกระบวนการหนึ่งของห่วงโซ่ เช่น การเน้นพัฒนาความรู้ของผู้ประกอบการซึ่งเป็นเพียงปัจจัยนำเข้า อาจไม่เพียงพอต่อการส่งผลให้เป้าหมายการยกระดับศักยภาพ SME ให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ เป็นต้น

- แผนงานโครงการสอดคล้องแนวทางการพัฒนาหรือไม่ (ใช้วิธีหรือแนวทางอะไร เน้นอะไร ต้องการไปในทิศทางไหน)
- แผนงานโครงการสนับสนุนพื้นที่เป้าหมายได้อย่างไร เช่น เป็นพื้นที่เป้าหมายการพัฒนาของประเทศแต่ละด้าน หรืออยู่ในแผนยุทธศาสตร์จังหวัด
- แผนงานโครงการสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายยุทธศาสตร์ของประเทศ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-Curve
- แผนงานโครงการสนับสนุน SME ที่ร่วมสนับสนุนเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาประเทศ (ทั้งทางตรงและทางอ้อม) เช่น สนับสนุนผู้ประกอบการหรือธุรกิจที่สร้างสรรค์สำหรับสินค้าเฉพาะกลุ่ม เช่น ผู้สูงอายุ (สนับสนุนยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางสังคมอย่างทั่วถึง) หรือสนับสนุน SME ที่ใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ (สนับสนุนยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม)

ส่วนที่ 2 การประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินการตามโครงการและกิจกรรม

การประเมินความคุ้มค่า (Value for Money : VfM) ของแผนงานและหรือโครงการต่างๆ เป็นการพิจารณาว่าการใช้ทรัพยากรในทางเลือกต่าง ๆ นั้นก่อให้เกิดผลอย่างไร โดยความหมายส่วนใหญ่ที่ใช้เป็นการพิจารณาในเชิงเศรษฐศาสตร์ ซึ่งประเมินจากการใช้เงินลงทุนในการสร้างผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ เป็นสำคัญ โดยการประเมินความคุ้มค่าสามารถนำมาใช้ทั้งในช่วงก่อนการจัดสรรงบประมาณ และหลังจากการดำเนินงาน โดยในช่วงของการจัดสรรงบประมาณนั้นเป็นการคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้นเทียบกับงบฯ ที่ใช้ไป เพื่อที่จะทราบคำตอบต่างๆ เช่น

- เพื่อพิจารณาว่าควรทำโครงการหรือไม่
- เพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุด ในการตัดสินใจ
- เพื่อหาระยะเวลา ในการคืนทุน

สำหรับในช่วงระหว่างและหลังการดำเนินโครงการสามารถทำการประเมินความคุ้มค่าได้เช่นกัน เพื่อรับทราบผลของการลงทุน การตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน การเร่งสร้างผลประโยชน์ให้คุ้มค่า การนำมาใช้เป็นบทเรียนในการปรับปรุงบริหารจัดการในอนาคต เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการประเมินผลความคุ้มค่าจะพิจารณาผลที่คาดว่าจะได้รับจากกระบวนการต่างๆ ในโครงการ เปรียบเทียบกับมูลค่าลงทุนของโครงการในทางเลือกต่างๆ โดยการประเมินความคุ้มค่าจะพิจารณา 3 มิติ ได้แก่ ความประหยัดได้ ความมีประสิทธิภาพ และความมีประสิทธิผล

หลักความประหยัดได้ เป็นการพิจารณาจากทรัพยากรหรือปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินการที่มีต้นทุนต่ำที่สุด โดยมักจะใช้สำหรับโครงการที่เป็นการจัดซื้อจัดหา คือมีผลผลิตที่มีขอบเขต องค์กรประกอบคุณลักษณะเหมือนกัน จึงจะพิจารณาจากงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการที่ต่ำกว่า

หลักความมีประสิทธิภาพ เป็นการพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถพิจารณาได้ครอบคลุมทั้งผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ เทียบกับทรัพยากรที่ใช้ไป โดยที่ปรึกษาจะเน้นการสะท้อนมิตินี้ในระดับโครงการ ระดับกลยุทธ์ทิศทางการดำเนินการ และภาพรวม ทั้งนี้เพื่อให้สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบได้ จึงมีความจำเป็นต้องแปลงเป็นหน่วยเดียวกัน คือเป็นเงิน โดยที่ปรึกษาจะมีการตีราคาผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบเป็นจำนวนเงิน หรือเรียกว่าการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยจะกล่าวในลำดับถัดไป

หลักความมีประสิทธิผล เป็นการพิจารณาการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการและผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องตามเป้าหมายสุดท้ายของโครงการ

โดยหลักการในการประเมินความคุ้มค่าแบบต่างๆสามารถอธิบายโดยใช้ ห่วงโซ่ของผลการดำเนินงาน (result chain) ตามแผนภาพ โดยการประเมินความคุ้มค่าแต่ละรูปแบบถูกนำมาใช้เพื่อพิจารณาในแต่ละส่วนของห่วงโซ่ของผลการดำเนินงานที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. การพิจารณาด้านการประหยัดต้นทุน (Cost Minimization Analysis : CMA)

การพิจารณาปัจจัยนำเข้ามุ่งเน้นในการประหยัด (economy) ของทรัพยากร (resource) (เช่น วัสดุดิบ เวลา ค่าใช้จ่าย จำนวนบุคลากร ฯลฯ) โดยประเมินว่าการดำเนินการเพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์ (ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ) หากมีหลายทางเลือกที่นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์เดียวกัน ทางเลือกที่เหมาะสมคือการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด หรือมีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด กล่าวคือ มุ่งเน้นการใช้ปัจจัยนำเข้าที่มีมูลค่าหรือต้นทุนต่ำสุด

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน (Efficiency analysis)

การพิจารณาจะมุ่งเน้นประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นหลัก โดยการพิจารณาว่ากระบวนการนั้นสามารถสร้างผลสัมฤทธิ์ได้สูงเพียงไรเทียบกับปัจจัยการนำเข้าที่เท่ากัน การประเมินในส่วนนี้จะเปรียบเทียบว่า หากมีปัจจัยนำเข้าที่มีมูลค่าเท่ากัน ทางเลือกที่สร้างผลสัมฤทธิ์ (ผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบ) ได้มากกว่า ดังนั้นการวิเคราะห์นี้จะแสดงประสิทธิภาพของการใช้จ่ายว่าสามารถนำไปให้เกิดผลได้ดีเพียงไร

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน มีสูตรการคำนวณคือ มูลค่าของผลสัมฤทธิ์ (output/outcome, impact) หารด้วยมูลค่าปัจจัยนำเข้า (financial value of input) หากทางเลือกใดมีค่ามากกว่า ทางเลือกนั้นควรนำมาดำเนินการ

$$\text{สูตรคำนวณประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ต่อต้นทุน} = \frac{\text{ปริมาณผลสัมฤทธิ์}}{\text{มูลค่าของปัจจัยนำเข้า}}$$

โดย มูลค่าของปัจจัยนำเข้า คือ ต้นทุน หรือ ค่าใช้จ่ายเพื่อสร้างกระบวนการนั้น ตัวอย่างเช่น ต้นทุนการใช้เครื่องจักร ต้นทุนค่าแรง ฯลฯ โดยมีมุมมองของการเปรียบเทียบปริมาณผลผลิต โดยพิจารณาว่า หากมีต้นทุนเท่ากันแล้ว ทางเลือกใดให้ปริมาณผลสัมฤทธิ์มากกว่า

หมายเหตุ

ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) ในแต่ละองค์กร อาจมีขอบเขตที่สนใจแตกต่างกัน โดยองค์กรที่สนใจผลที่ต้องการเฉพาะผลผลิต อาจกำหนดขอบเขตของ คำว่า ประสิทธิภาพ เฉพาะ ปริมาณผลผลิต/มูลค่าปัจจัยนำเข้า โดยไม่นับรวมผลลัพธ์ และผลกระทบ ในการพิจารณา

TRIS
Limited

3. การวิเคราะห์ใช้หลักการของ cost effectiveness analysis : CEA

การพิจารณามุ่งเน้นประสิทธิผลของการได้ผลลัพธ์/ผลกระทบที่ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการหรือมุ่งหวัง เทียบกับต้นทุน โดยเปรียบเทียบผลลัพธ์ ผลกระทบ (outcome/impact) ว่าสามารถนำปัจจัยนำเข้าไปใช้ได้ผลตามจุดประสงค์ที่ต้องการหรือมุ่งหวัง (intended and actual results of public spending) หรือไม่ โดยนำปริมาณผลลัพธ์มาหารด้วยมูลค่าปัจจัยนำเข้า (financial value of input) จึงเป็นการประเมินการใช้ทรัพยากรมาสร้างผลลัพธ์ได้อย่างชาญฉลาด (spending wisely) การวิเคราะห์ใช้หลักการของ cost effectiveness analysis : CEA โดยมีสูตรการคำนวณ คือ

$$\text{อัตราส่วนประสิทธิภาพผลลัพธ์ต่อต้นทุน} = \text{ปริมาณผลลัพธ์/มูลค่าของปัจจัยนำเข้า}$$

ดังนั้น การวิเคราะห์อัตราส่วนประสิทธิภาพผลลัพธ์ต่อต้นทุน (cost effectiveness analysis : CEA) คือ การประเมินประสิทธิภาพของการดำเนินงาน (Efficiency analysis) ในรูปแบบหนึ่ง แต่มุ่งเน้นความสนใจเฉพาะที่ผลลัพธ์ ผลกระทบ (outcome/impact)

4. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการได้ผลประโยชน์ (Cost utility analysis : CUA)

เป็นมุมมองของ cost effectiveness analysis : CEA ในลักษณะหนึ่งที่มุ่งเน้นการประเมินผลลัพธ์ ในลักษณะของอรรถประโยชน์ตามความคิดเห็นของผู้ใช้ (ผลลัพธ์นั้นสร้างประโยชน์ตรงตามต้องการของผู้ใช้บริการได้เพียงไร) โดยในที่นี้ อรรถประโยชน์ต้องมีการประเมินเป็นรูปแบบเชิงปริมาณ จึงจะนำมาคำนวณได้ เป็นการเปรียบเทียบอรรถประโยชน์ (Utility) หารด้วยมูลค่าปัจจัยนำเข้า (financial value of input) สูตรการคำนวณคือ

$$\text{อัตราส่วนประสิทธิภาพของอรรถประโยชน์} = \text{ปริมาณอรรถประโยชน์/มูลค่าการลงทุน}$$

หมายเหตุ

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการได้ผลประโยชน์ (Cost utility analysis : CUA) อาจมีนิยามแตกต่างกัน โดยเฉพาะคำจำกัดความของคำว่า อรรถประโยชน์ ขึ้นกับขอบเขตของความสนใจและเป็นที่ตกลงกันในวงการหรือองค์กร

5. การประเมินความคุ้มค่าโดยพิจารณามูลค่าของผลลัพธ์และมูลค่าของต้นทุน

เป็นการประเมินคุณค่า/ประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการ เทียบกับเงินลงทุนเช่นกัน แต่ทำการแปลงคุณค่า/ประโยชน์นั้นให้เป็นจำนวนเงิน แล้วหารด้วยจำนวนเงินลงทุน โดยหลักการของการวิเคราะห์ อัตราส่วนมูลค่าผลประโยชน์และต้นทุน (Cost Benefits analysis : CBA) ซึ่งจะเป็นหลักการที่ที่ปรึกษาจะเลือกใช้

$$\text{อัตราส่วนมูลค่าผลประโยชน์และต้นทุน} = \text{มูลค่าของประโยชน์ / มูลค่าการลงทุน}$$

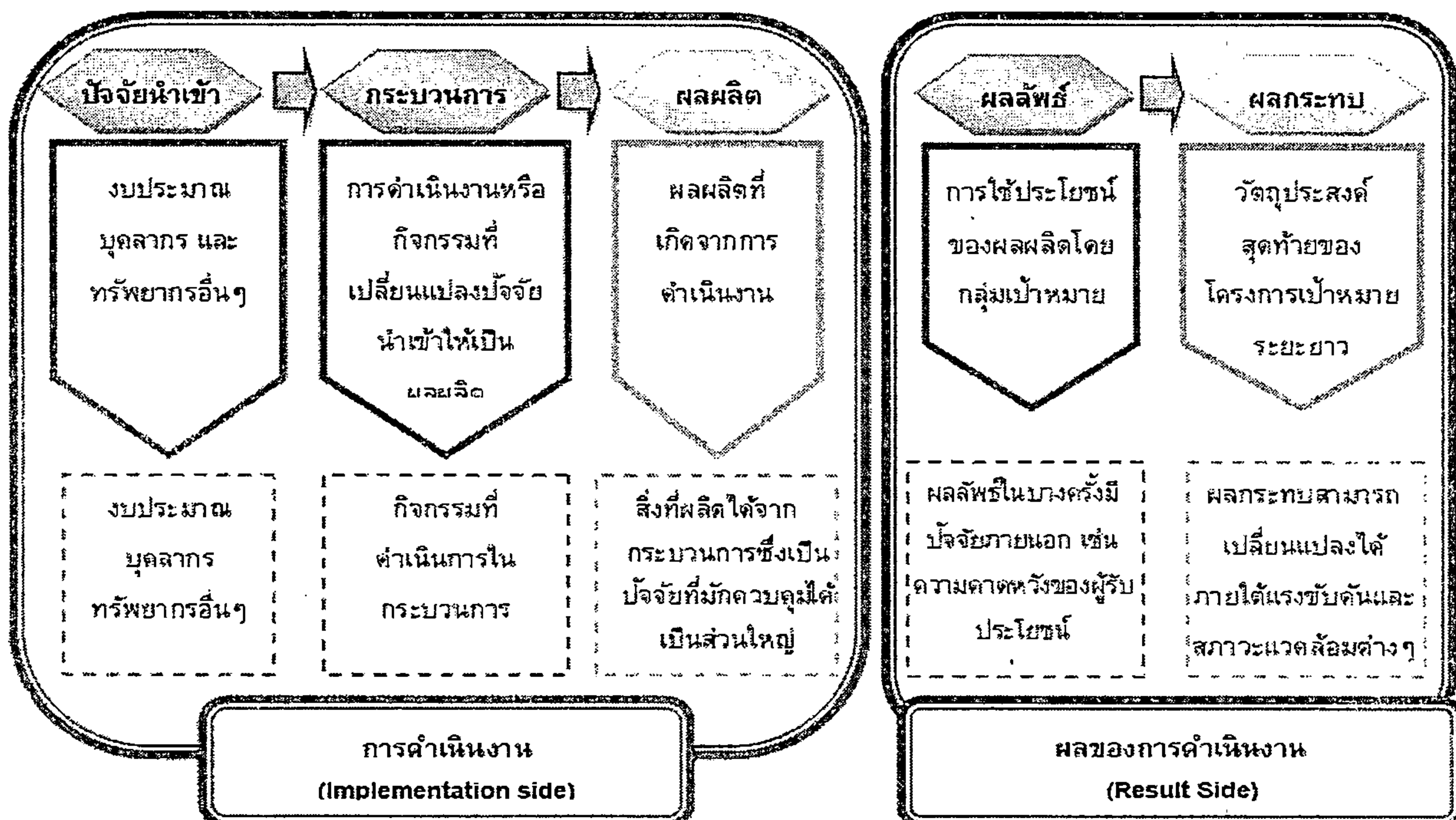
ผลที่ได้รับคืออัตราส่วนระหว่างมูลค่าของประโยชน์เทียบกับมูลค่าการลงทุน ซึ่งสามารถนำมาใช้ประเมินความคุ้มค่าได้ โดยโครงการที่มีความคุ้มค่าจะต้องมีมูลค่าของประโยชน์เท่ากับหรือมากกว่ามูลค่าการลงทุน (มีอัตราส่วนนี้ไม่ต่ำกว่า 1) นอกจากนี้ ยังสามารถนำไปใช้หามูลค่าจากประโยชน์ที่เกิดขึ้นได้ว่าเกินกว่าเงินลงทุนเท่าใด โดยนำมูลค่าของประโยชน์ลบด้วยมูลค่าการลงทุน ซึ่งผลที่ได้คือมูลค่าผลประโยชน์สุทธิของโครงการ (Net Benefit = Benefits - Costs)

ทั้งนี้ ในการวัดความคุ้มค่าของการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ปรึกษาจะพิจารณาจากมูลค่าของผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการ ทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งในส่วนงบประมาณและการบริหารจัดการโครงการ และการบริหารจัดการทรัพยากร เทียบกับต้นทุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ โดยมีแนวทางและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมูลค่าผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมภายใต้โครงการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โดยที่ปรึกษาจะใช้ตัวแบบการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) เพื่อพิจารณาความเชื่อมโยง

ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) โดยการประเมินจะพิจารณาตั้งแต่การประเมินทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินกิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ที่คาดหวังไปยังผลกระทบหรือผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย ซึ่งสามารถแบ่งส่วนประกอบออกเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่

1) Implementation Side ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ซึ่ง Implementation Side คือ การดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการ ที่ได้มีการวางแผนไว้ มีการนำเข้าทรัพยากรลงในระบบ มีการดำเนินงานตามกิจกรรม และได้ผลผลิตตามเป้าหมายของแผนงานตามโครงการ

2) Result Side ประกอบด้วย ผลลัพธ์ (Outcome) ซึ่งคือผลที่คาดหวัง ขึ้นกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างด้านการดำเนินงาน Implementation side ที่มีต่อด้านของผู้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries) และสามารถแปรเปลี่ยนไปตามพฤติกรรมของผู้รับผลประโยชน์และสถานการณ์ที่แวดล้อมโครงการ

แผนภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain)

จากแผนภาพที่ 1 แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า ซึ่งเป็นวิธีการที่สามารถนำไปประเมินโครงการได้หลายประเภท แสดงผลการประเมินได้อย่างชัดเจน โดยเป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงผลไปตามปัจจัยและกระบวนการที่มีผลต่อประเด็นที่จะศึกษา โดยพิจารณาจากปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ที่โครงการนั้นมีปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Responsible Interacts) ซึ่งนำไปสู่ผลลัพธ์ (Outcome) ตามจุดประสงค์ของโครงการ

อย่างไรก็ตาม โครงการประเมินผลการดำเนินงาน มีรูปแบบการดำเนินโครงการในลักษณะที่หลากหลายระดับ มีสถานประกอบการเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก โดยมีเป้าหมาย รูปแบบขั้นตอนวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างกันตามประเภทโครงการ อย่างไรก็ตาม โครงการเหล่านี้เป็นโครงการที่ส่งเสริมผู้ประกอบการ ผ่านกระบวนการต่างๆ ทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำ การพัฒนาความรู้ การสนับสนุนงบประมาณ ซึ่งเป็นการดำเนินการที่เข้าไปเกี่ยวข้อง (Intervention)¹ ในห่วงโซ่การประกอบธุรกิจหรือห่วงโซ่การผลิตของผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้ออกแบบห่วงโซ่มูลค่าของโครงการฯ

¹ การปฏิบัติการที่เกี่ยวเนื่อง (Intervention) คือ การปฏิบัติการของภาครัฐที่มีต่อระบบที่กำลังพิจารณา ในที่นี้การปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง คือ โครงการ/กิจกรรม ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินการ และระบบที่กำลังพิจารณา คือ ห่วงโซ่การผลิตของผู้ประกอบการ

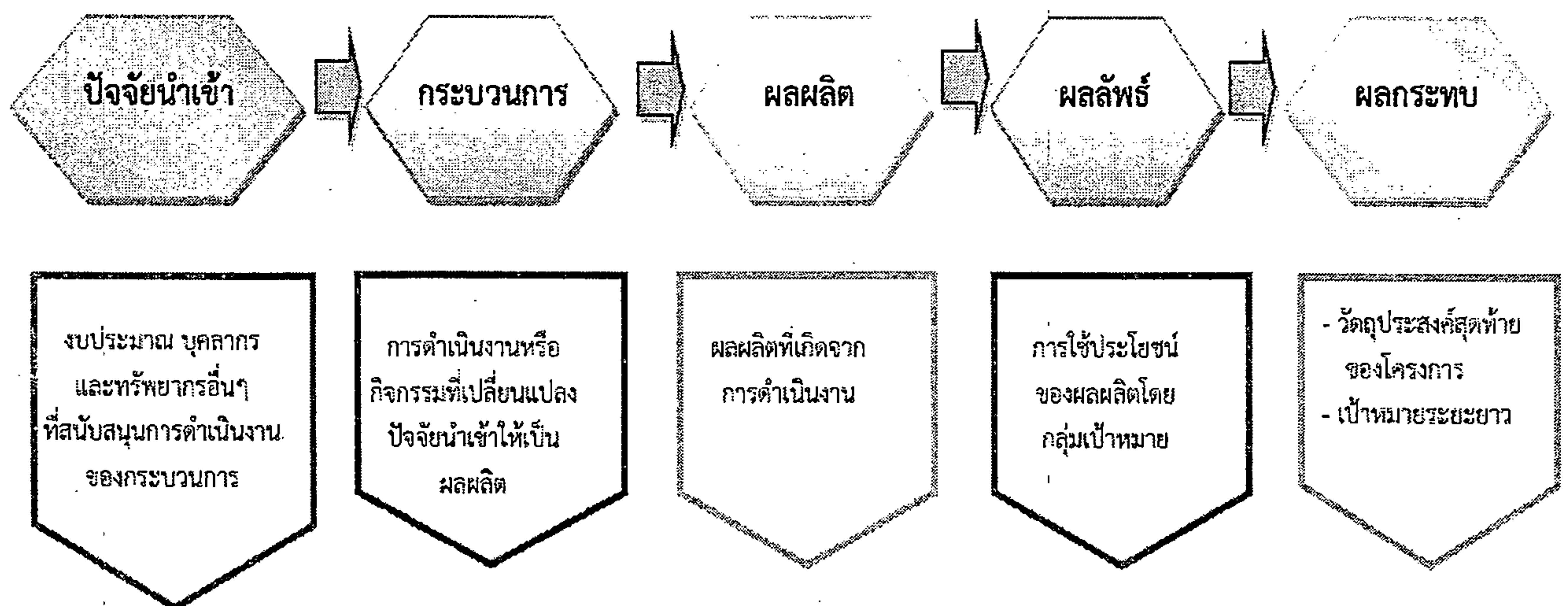
(3) กระบวนการจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบในการประเมินผลแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือการประเมินผลเชิงปริมาณ และการประเมินผลเชิงคุณภาพ โดยมีสาระสำคัญดังนี้

- การประเมินผลเชิงปริมาณ เป็นการประเมินผลสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยการวิเคราะห์พิจารณาจากผลผลิต/ผลลัพธ์ของโครงการ/กิจกรรมที่มีหน่วยนับชัดเจน หรือสามารถคำนวณโดยใช้สูตรทางคณิตศาสตร์หรือหาค่าในทางสถิติได้ เช่น การนำผลผลิต/ผลลัพธ์ที่ได้จริง มาเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในตอนเริ่มต้นจัดทำโครงการ/กิจกรรม และคิดเป็นร้อยละ โดยในขั้นตอนการประเมินผลนั้น ที่ปรึกษาจะใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ข้อมูลจากหน่วยงานเจ้าของโครงการ, ข้อมูลในเอกสารที่ใช้ประกอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม, การสัมภาษณ์บุคลากรในหน่วยงานเจ้าของโครงการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม รวมถึงมีการเก็บข้อมูลภาคสนาม และการเก็บข้อมูล ณ สถานประกอบการ (Site Visit) เพื่อเก็บรวบรวม และสอบถามความน่าเชื่อถือของข้อมูล ที่ตรวจสอบจากเอกสาร หลักฐาน กับผลที่ได้รับของโครงการ/กิจกรรม

- การประเมินผลเชิงคุณภาพ เป็นการประเมินผลการดำเนินงานเชิงคุณภาพ (ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการ) อาศัยการบูรณาการหลายเครื่องมือ/วิธีเข้าด้วยกัน ประกอบด้วย การ Survey เป็นการสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ/กิจกรรมโดยใช้แบบสอบถาม

(4) แนวทางและวิธีการประเมินมูลค่าผลกระทบที่เกิดจากการดำเนินงาน

แผนภาพที่ 2 หลักการห่วงโซ่ของผลการดำเนินงาน (Result Chain)

การประเมินผลกระทบของโครงการ/กิจกรรม จะใช้หลักการห่วงโซ่ของผลการดำเนินงาน (Results Chain) เนื่องจากเป็นวิธีการที่สามารถนำไปประเมินโครงการได้หลายประเภท แสดงผลการประเมินได้อย่างชัดเจน โดยเป็นวิธีการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงผลไปตามปัจจัยและกระบวนการที่มีผลต่อประเด็นที่จะศึกษา โดยพิจารณาจากปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ที่โครงการนั้นมีปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Responsible Interacts) ซึ่งนำไปสู่ผลกระทบ (Impact) ตามวัตถุประสงค์โครงการ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศจะพิจารณาการดำเนินงานโดยเริ่มตั้งแต่การประเมินทรัพยากรที่เป็นปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินกิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ที่คาดหวัง ไปยังผลกระทบหรือผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย จากหลักการดังกล่าวสามารถแบ่งส่วนประกอบของห่วงโซ่ของผลการดำเนินงาน (Result Chain) ออกเป็น 2 ด้านหลัก ได้แก่

1. Implementation part ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Inputs) กิจกรรม (Activities) ผลผลิต (Outputs) ซึ่ง Implementation part คือการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่ได้มีการวางแผนไว้ มีการนำเข้าทรัพยากรลงในระบบ มีการดำเนินงานตามกิจกรรม และได้ผลผลิตตามเป้าหมายของแผนงานตามโครงการ

2. Results part ประกอบด้วย ผลลัพธ์ (Outcomes) ผลกระทบหรือผลลัพธ์ขั้นสุดท้าย (Impact or Final Outcomes) ซึ่ง Results part คือ ผลที่คาดหวัง ขึ้นกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างด้าน Implementation part ที่มีต่อด้านของผู้รับผลประโยชน์ (Beneficiaries) และสามารถแปรเปลี่ยนไปตามพฤติกรรมของผู้รับผลประโยชน์และสถานการณ์ที่แวดล้อมโครงการ

เมื่อพิจารณาส่วนประกอบที่ 2 ได้แก่ ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ซึ่งเป็นด้านของผลลัพธ์ (Result side) จะเห็นว่าระบบการติดตามและประเมินผลภาครัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังไม่ครอบคลุมในส่วนนี้โดยสาเหตุสำคัญ คือ การดำเนินการจนปรากฏผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการได้ชัดเจนอาจต้องใช้ระยะเวลานาน และอาจต้องติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ยาวนานหลายปี เพื่อที่จะเห็นผลของโครงการที่เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ หากพัฒนาแบบจำลอง (Model) ที่สามารถประเมินผลลัพธ์ผลกระทบได้จากด้านดำเนินการ (Implementation side) จะทำให้ระบบการติดตามและประเมินผลภาครัฐมีความครบถ้วน สมบูรณ์มากขึ้น

(5) กระบวนการประเมินผลกระทบ

สำหรับกระบวนการประเมินผลกระทบ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ คือ

- 1) วิเคราะห์พันธกิจหลักขององค์กรกับห่วงโซ่ของการดำเนินงานของแผนงาน/โครงการที่อยู่ภายในหน่วยงานว่าส่งผลกระทบกับจุดประสงค์/ยุทธศาสตร์ เป้าหมายอย่างไร ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีนัยยะสำคัญสูงมากน้อยเพียงไร และข้อมูลอื่นๆ ประกอบกัน เพื่อให้ได้แผนงาน/โครงการ ที่จะนำมาประเมินที่เหมาะสม
- 2) ศึกษาห่วงโซ่ของการดำเนินงานที่เหมาะสมแผนงาน/โครงการที่คัดเลือกมาประเมิน โดยวิเคราะห์องค์ประกอบของกระบวนการที่นำไปสู่วัตถุประสงค์และผลกระทบ
- 3) กำหนดกรอบแนวคิดและวิธีวิทยาในการประเมิน ตัวชี้วัดของผลกระทบที่มีความชัดเจนสามารถวัดผลได้
- 4) การหาความสัมพันธ์ของตัวชี้วัดที่เป็นองค์ประกอบในภารกิจที่นำไปสู่ผลกระทบ และนำไปสู่ ผลการประเมิน
- 5) กำหนดข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน และการได้ข้อมูลเหล่านั้น เช่น การสัมภาษณ์ การสำรวจ การค้นคว้า การสืบค้นจากฐานข้อมูล ฯลฯ
- 6) กำหนดวิธีการประมวลผล การประเมินผลกระทบ และวิเคราะห์ผลการประเมิน

(5.1) หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลกระทบ

การประเมินผลกระทบ ประกอบด้วยกระบวนการในการวิเคราะห์การปฏิบัติการกิจกรรม กำหนดตัวชี้วัดและตัวแปร การวิเคราะห์เชิงปริมาณและคุณภาพ การหาความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ โดยใช้แบบจำลองวิธีวิทยา เครื่องมือทางสถิติ เพื่อใช้ในการประมวลผล ตลอดจนนำหลักเกณฑ์ต่างๆ มาประยุกต์เพื่อใช้ประเมินผลกระทบตามที่ต้องการได้ กระบวนการวิเคราะห์แบ่งได้ตามขั้นตอนหลัก ดังนี้

กระบวนการที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิด/ขอบเขตในการประเมิน

โดยเริ่มจากการศึกษาแผนงาน/โครงการห่วงโซ่ของผลการดำเนินงาน และกลไกในการไปสู่ผลกระทบ (เช่น ปัจจัย ขั้นตอน การนำผลผลิตไปใช้ ก่อให้เกิดผลลัพธ์และผลกระทบอย่างไร ฯลฯ) เพื่อหาผลกระทบตามมิติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของภารกิจนั้น และหาเหตุผลของการดำเนินงานตามภารกิจซึ่งนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ และนำไปสู่ผลกระทบที่ต้องการ โดยใช้หลักการของห่วงโซ่ของผลกระทบ (Results Chain Model)

กระบวนการที่ 2 การกำหนดสิ่งบ่งชี้ ตัวชี้วัด (KPI) และเป้าหมาย

หลังจากที่วิเคราะห์หรือกำหนดวัตถุประสงค์ได้ชัดเจนเหมาะสมแล้ว จึงนำวัตถุประสงค์ที่เป็นประเด็นหลักในการประเมินมาทำการขยายความชัดเจน โดยการแปลงเป้าหมายหรือนโยบายให้สามารถกำหนดเป็นตัวชี้วัด (KPI) ของผลกระทบที่พิจารณาที่สามารถวัดผลได้ โดยอยู่ในรูปมูลค่าเศรษฐกิจ

การกำหนดตัวชี้วัดจะพิจารณาขอบเขตในการดำเนินงาน จุดประสงค์ในการดำเนินงาน ผลกระทบที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งมีคุณลักษณะที่ชัดเจน ตรวจวัดและประเมินผลได้ หลังจากนั้นจึงมีการกำหนดรายละเอียด เช่น หน่วยวัด เป้าหมาย วิธีการเก็บข้อมูล

ในการประเมิน จะมีการหาความสัมพันธ์ของสิ่งบ่งชี้การปฏิบัติภารกิจกับตัวชี้วัดผลกระทบเพื่อพิจารณาว่าผลจากการดำเนินงานนั้น เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผลกระทบอย่างไร และอาจต้องใช้การวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพประกอบกัน

กระบวนการที่ 3 หาความสัมพันธ์ของตัวชี้วัด (KPI) ที่เป็นองค์ประกอบในการกิจที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรในส่วนของ implement side และตัวชี้วัดในส่วนของ result side ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยมีการกำหนดวิธีวิทยาตามความเหมาะสม

การสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของสิ่งที่เป็นตัวแทนของผลผลิตจากการปฏิบัติภารกิจ กับสิ่งที่เป็นตัวแทนของผลกระทบ ซึ่งก็คือตัวชี้วัด (KPI) ที่เราคัดเลือกมาเพื่อหาความสัมพันธ์ของภาค implement และภาคของ result side

เนื่องจากการประเมินแต่ละกรณีมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านของจุดประสงค์ ข้อมูลที่มีในปัจจุบันและข้อมูลย้อนหลัง กลุ่มประชากรที่มีอยู่ และอื่นๆ ดังนั้น จึงต้องเลือกวิธีวิทยา (Methodology) ในการประเมินให้มีความเหมาะสมกับองค์ประกอบที่กล่าวข้างต้น

วิธีวิทยาในการวิเคราะห์และการประเมินผลกระทบ

ในการประเมินผลกระทบของโครงการ ที่ปรึกษาอาจใช้เทคนิคของหลักการวิจัยเชิงทดลอง มาช่วยในการวิเคราะห์ ในการสังเกตการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต้นที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยประกอบกันกับการเทียบเคียงเพื่อหาความสัมพันธ์ ความเป็นสาเหตุของตัวแปร ซึ่งนำไปสู่การอธิบายเชิงเหตุผล วิธีการนำมาใช้มีด้วยกันหลายแบบ โดยอธิบายได้ดังนี้

- One-Shot Case Study : วิเคราะห์จากกลุ่มที่ได้รับผลจากโครงการเพียงกลุ่มเดียว โดยหลังจากที่ได้ดำเนินโครงการแล้วจึงศึกษาผลที่เกิดขึ้นกับตัวแปรในกลุ่มที่ได้รับผลจากโครงการว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- Before-after comparison : มุ่งเน้นการดำเนินการโดยมีกลุ่มเข้าร่วมโครงการเพียงกลุ่มเดียว แต่ดำเนินการสังเกต (Observation) ผู้เข้าร่วมโครงการ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

- With-and-Without Comparisons : การวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบกลุ่มเข้าร่วมโครงการและกลุ่มควบคุม โดยการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มเข้าร่วมโครงการ

- Double Difference (DD)/ Difference - in - difference method : เป็นวิธีการที่เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มเข้าร่วมโครงการทั้งก่อนและหลังการเข้ามาตรการ พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างของผลการเข้ามาตรการระหว่างกลุ่มเข้าร่วมโครงการและกลุ่มควบคุมด้วย

- Time Series Design : วิธีการที่ใช้หลักการวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลจากโครงการโดยการเก็บข้อมูลหลายครั้งในช่วงเวลาที่ต่างกันทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการเพื่อให้ทราบการพัฒนาของกลุ่มในช่วงเวลาที่ต่างกันหลังจากนั้นจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ ทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มเข้าร่วมโครงการ

- Multiple Time Series Design : วิธีการที่ใช้หลักการวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลจากโครงการโดยมีการเก็บข้อมูลหลายครั้งในช่วงเวลาที่ต่างกันทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการและนำเอาข้อมูลของกลุ่มอื่นๆ มาเปรียบเทียบ

กรอบแนวทางเบื้องต้นที่ช่วยในการคัดเลือกวิธีวิทยาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติควรต้องมีการหารือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิเคราะห์อีกครั้ง ซึ่งอาจต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ มาประกอบ

กระบวนการที่ 4 การประมวลผลเพื่อหาความสัมพันธ์ของด้านดำเนินการและผลกระทบ เป็นการนำเอาวิธีการในการประมวลผล หาความสัมพันธ์ ระหว่างการปฏิบัติภารกิจของโครงการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นมาทำการคำนวณ โดยอาจใช้วิธีการทางสถิติต่างๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีต่อผลกระทบ การกำหนดตัวแปรและสมการความสัมพันธ์เพื่อการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

ในกรณีที่ผลกระทบที่ได้อาจไม่ได้เป็นผลกระทบในเชิงมูลค่าทางเศรษฐกิจ อาจต้องทำการแปลงให้เป็นมุมมองทางเศรษฐกิจเสียก่อนโดยใช้วิธีการต่างๆ

การแปลงผลกระทบให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการระบุผลผลิต ผลลัพธ์ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานอาจมีรูปแบบอื่นที่มีใช้รูปแบบของตัวชี้วัดทางด้านเศรษฐกิจ แต่อาจเป็นด้านอื่นๆ เช่น ผลกระทบทางสังคม สิ่งแวดล้อม ฯลฯ การประเมินผลกระทบของการปฏิบัติภารกิจเหล่านี้จึงต้องทำการแปลงหน่วยวัดที่เกิดขึ้นเดิมให้เป็นหน่วยวัดในเชิงเศรษฐกิจ

ตัวอย่างของเครื่องมือสำหรับการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น

1) วิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพการผลิต (Change in Productivity Approach) เป็นวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นที่ส่งผลต่ออีกสิ่งหนึ่ง แล้วเรานำผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนั้นนำมาวัดมูลค่าทางตลาด หลักการของการวัดนี้ คือ การวัดการเปลี่ยนแปลงของผลผลิต (ในเชิงปริมาณ) โดยเป็นสินค้าหรือบริการที่มีการซื้อขายกันในตลาดและมีมูลค่าทางการตลาดที่สามารถวัดเป็นตัวเงินอยู่แล้ว

ตัวอย่างเช่น การประเมินโครงการพัฒนาพื้นที่ทางการเกษตร มีผลกระทบคือ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรมีประสิทธิภาพสูงขึ้น เราสามารถนำมาคำนวณโดยนำเอาผลผลิตที่เพิ่มขึ้น กับ พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ มาแปลงหน่วยให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจ เช่น ประเมินจากราคาผลผลิตต่อไร่ (ล้านบาท/ไร่) (ใช้ราคาผลผลิตต่อไร่ที่มีการซื้อขายในตลาด) แล้วนำจำนวนไร่ที่ได้รับผลจากโครงการ (จำนวนไร่ที่สามารถเพิ่มผลผลิตได้) มาคูณ จะได้จำนวนมูลค่าทางเศรษฐกิจจากโครงการ เป็นต้น

2) วิธีการวัดความพึงพอใจเปิดเผย (Revealed Preferences) เป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินสามารถใช้ราคาตลาด หรือใช้มูลค่าตัวแทนซึ่งการประเมินโดยใช้ราคาตลาดได้ โดยมีสมมติฐานว่า ราคาซื้อขาย ในตลาดจะสะท้อนมูลค่าของสิ่งนั้น

วิธีการนี้มักใช้ประเมินทรัพยากรที่มีการใช้ประโยชน์และมีการซื้อขายผ่านระบบตลาดโดยตรง ตัวอย่างเช่น ประเมินมูลค่าของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเล จากผลผลิตทางประมงที่ได้ในพื้นที่อนุรักษ์ เป็นต้น หลักการในการนำเอามูลค่าจากราคาของการซื้อขายที่เกิดขึ้นในตลาด มาเทียบเคียงกันเพื่อให้ได้มูลค่าของสิ่งที่ต้องการมีวิธีการดังนี้

- Market Value Approach คือ ถ้ามราคาตลาด เฉพาะที่มีการซื้อขายในตลาดจริง

- Cost Approach คือ เป็นราคาที่ใช่ไป เพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา

- Income Approach คือ เป็นราคาที่ได้รับ เมื่อขายสิ่งนั้นไป

- Benefit transfer approach คือ นำค่าใช้จ่าย หรือ รายได้ ที่เทียบเคียงกับสิ่งที่เราต้องการจะประเมินมูลค่ามาใช้

3) การประเมินทางตรง (Stated Preference) หมายถึง การประเมินที่ได้จากการสำรวจ สอบถาม เพื่อให้ผู้ตอบระบุว่า มีความพึงพอใจยินดีที่จะจ่ายเพื่อให้ได้สิ่งนั้น หรือเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้ว ผู้ตอบมีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินเป็นมูลค่าเท่าใด โดยทั่วไปจะใช้วิธีการประเมินทางตรง เมื่อไม่สามารถใช้วิธีการประเมินทางอ้อมได้ เนื่องจากเป็นสินค้าสาธารณะไม่มีการซื้อขายผ่านตลาด และไม่มีราคาที่จะเสนอด้วยมูลค่าเป็นตัวเงินได้ ตัวอย่างเช่น สอบถามนักท่องเที่ยวว่าหากชายหาดนี้ถูกฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้ดีกว่าปัจจุบัน

เขายินดีที่จะจ่ายเพิ่มเท่าใดเพื่อการมาพักผ่อนที่ชายหาดที่สวยงามแห่งนี้ และสำรวจโดยสอบถามว่าจะมีผู้เปลี่ยนใจจากการไปพักผ่อนที่หาดอื่นเข้ามาพักผ่อนที่ชายหาดนี้แทนจำนวนเท่าใด

แม้ว่าสินค้า/บริการที่ประเมินจากวิธี Stated Preference จะไม่ใช่สิ่งที่มีการซื้อขายในท้องตลาด แต่สามารถตั้งคำถามที่เทียบเคียงมูลค่าสมมติเพื่อให้ได้มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เทียบเคียงได้ โดยมีหลักการต่างๆ ดังนี้

- Cost Approach คือ ถามเงินที่ยินดีจ่าย เพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา (Willingness to pay : WTP)
- Replacement Cost method คือ ถ้าหากจะทำให้เกิดสิ่งนั้นๆตามที่ต้องการจะต้องใช้เงินเท่าไร
- Income Approach คือ ถามราคาที่ยินดีขาย เมื่อขายสิ่งนั้นไป (Willingness to Accept: WTA)

กระบวนการที่ 5 นำผลกระทบที่วิเคราะห์มารายงานในขอบเขตและมิติในด้านเศรษฐกิจ โดยการวิเคราะห์และรายงานผล โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมาย ค่าต่างๆ ในอดีต หรือ ค่าเปรียบเทียบกับองค์กรอื่นๆ ฯลฯ เพื่อให้สามารถบ่งชี้ได้ว่า การปฏิบัติการกิจการก่อให้เกิดผลสำเร็จตามกำหนดและ ผลกระทบที่เกิดขึ้นส่งผลมากหรือน้อยต่อประชากรหรือพื้นที่ที่ต้องการเพียงไร

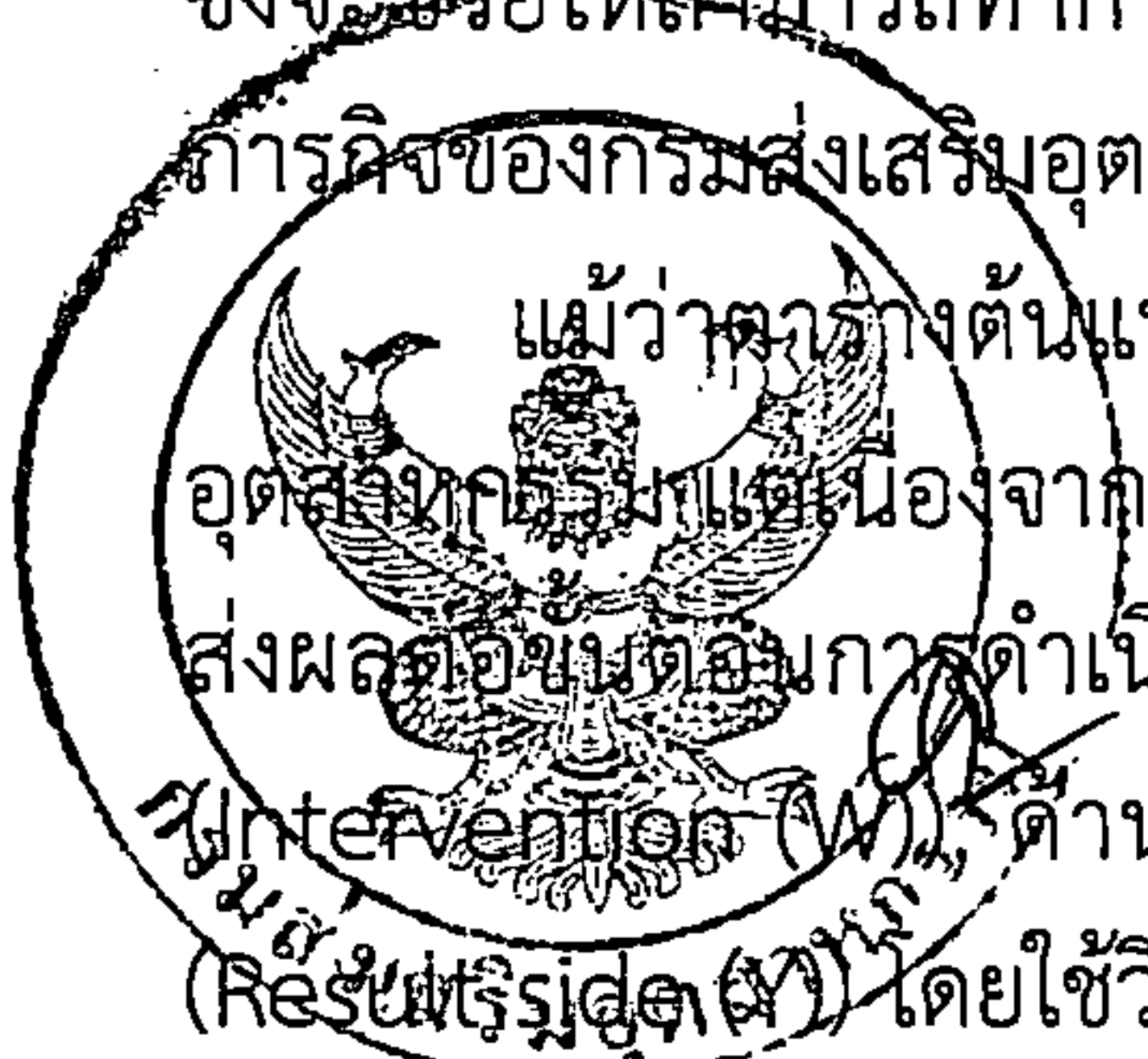
การเปรียบเทียบกับค่าอ้างอิงหลายรูปแบบ เช่น

- 1) การกำหนดเป้าหมายเทียบกับแผนงาน (ในกรณีมีแผนงานซึ่งกำหนดค่าเป้าหมายชัดเจน เป้าหมายมีความเหมาะสม)
- 2) การกำหนดค่าเป้าหมาย เทียบกับค่ามาตรฐาน ค่าอ้างอิงต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับแล้ว
- 3) การกำหนดค่าเป้าหมาย เทียบกับกลุ่มอื่นๆ ที่มีการดำเนินงานโครงการอื่นๆ ที่ดำเนินการคล้ายคลึงกัน หรือเทียบกับคู่แข่ง
- 4) การกำหนดค่าเป้าหมาย เทียบกับผลการดำเนินงานในอดีต
- 5) การกำหนดค่าเป้าหมาย เทียบกับกลุ่มอื่นๆ ที่ไม่มีการดำเนินโครงการ

หลังจากนี้แล้ว จะนำผลการวิเคราะห์และประเมินผลกระทบมาใช้ ตัวอย่างเช่น การนำมากำหนดเป้าหมาย เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานในโครงการต่างๆ หรือการนำมาใช้เพื่อการประเมินความคุ้มค่า ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร หรือประเด็นอื่นๆ ต่อไป

แนวคิด OECD/DAC ถือว่าเป็นต้นแบบสำหรับการวิเคราะห์เพื่อประเมินผลกระทบ เนื่องจาก การศึกษาการปฏิบัติการกิจการที่เกี่ยวข้อง (Intervention) และ Result chain ที่กระทำต่อห่วงโซ่ผลกระทบ ภายใต้โครงการต่างๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยครอบคลุมประเภทกิจกรรมต่างๆ ของทุกโครงการ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำการจัดกลุ่มและหาความสัมพันธ์ร่วมกันของการปฏิบัติการกิจการ และผลจากการปฏิบัติการกิจการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ทุกโครงการ

แม้ว่าคู่มือต้นแบบนี้จะสามารถครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับทุกโครงการในกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม แต่เนื่องจากห่วงโซ่ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับโครงการแตกต่างกัน มุ่งเน้นจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการดำเนินการดำเนินงานแตกต่างกัน จึงต้องหาความเชื่อมโยงระหว่าง การปฏิบัติการกิจการที่เกี่ยวข้อง (Intervention (W)) ด้านการดำเนินงาน (Implementation side (X)) และด้านผลของการดำเนินงาน (Result (Y)) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) อธิบายทิศทางและความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างตัวแปรว่ามีอิทธิพลต่อกันหรือไม่อย่างไร ซึ่งจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร W, X และ Y ที่เกิดขึ้นภายในห่วงโซ่ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่างตารางแสดงห่วงโซ่ของผลกระทบ (Result Chain) ในภาพรวมของการส่งเสริม SME ในรูปแบบต่างๆ

การปฏิบัติการที่ เกี่ยวข้อง (Intervention)	ด้านการดำเนินงาน (Implementation Side)							ด้านผลของการดำเนินงาน (Result side)		
	ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental)		ปัจจัยนำเข้า (Input)		กระบวนการ (Process)		ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ (Outcome)		ผลกระทบ (Impact)
O การปฏิบัติการที่ เกี่ยวข้อง ที่เชื่อมโยงกับ กระบวนการผลิต	A การพัฒนา องค์กร/ระบบ การผลิต	B พัฒนาเครือข่าย ห่วงโซ่การผลิต การค้า	C พัฒนากลยุทธ์ วางแผนงาน การบริหารจัดการ	D พัฒนาความรู้ และทักษะ ผู้ประกอบการ	E ปรับปรุง กระบวนการ ผลิต	F การทดสอบ ตลาดและ พัฒนา ผลิตภัณฑ์ให้ ตรงตามตลาด	G พัฒนา ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์	H ผลลัพธ์	I ผลลัพธ์ ทางเศรษฐกิจ	J ผลกระทบ ทางเศรษฐกิจ
• การให้ความรู้ - การอบรม - การรวบรวมองค์ความรู้ - การบรรยาย - การสัมมนา - การทำเวิร์คชอป - การให้คำปรึกษา - การดูงาน • การให้เทคโนโลยี - การอบรม - การให้เทคโนโลยีไปใช้ เช่น software ระบบ IT - ต้นแบบเครื่องมือการผลิต หรือ ต้นแบบผลิตภัณฑ์ - การประกวดนวัตกรรม - การรวบรวม/เผยแพร่ความรู้ด้านเทคโนโลยี - การให้คำปรึกษา • การให้คำปรึกษา - นอกสถานที่ - ในสถานที่ • การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - ผู้ประกอบการ - ผู้ให้บริการ - ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ • การสนับสนุนทางการตลาด เช่น - การสร้างคู่มือ - สร้างเครือข่ายทางการตลาด - การทดสอบตลาด - การเผยแพร่สินค้าในตลาด • การสร้างให้เกิดความร่วมมือ เช่น - สร้างเครือข่าย - การรวมกลุ่ม - การจัดตั้งทางการผลิตหรือธุรกิจ	• การจัดตั้งองค์กร/ระบบการผลิต • การพัฒนาผลิตภัณฑ์ • การพัฒนาห่วงโซ่การผลิต • การพัฒนาองค์กร/กลุ่มธุรกิจ/ระบบการผลิต • การรวมหุ้นในกลุ่มหรือกองทุน • การลงทุนใหม่ (ส่งเสริมการลงทุน ชักจูงนักลงทุน ธุรกิจมาลงทุน)	• สร้างเครือข่ายของห่วงโซ่การผลิต • Supply chain ที่เป็นเครือข่าย/พันธมิตร ใน value chain - เครือข่ายเพื่อพัฒนา - แลกเปลี่ยนเรียนรู้ - การ Benchmarking - ศูนย์รวมที่ปรึกษาที่มีศักยภาพ • Business matching • การเข้าถึงแหล่งทุน แหล่งความรู้ แหล่งแรงงาน • การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรท้องถิ่น โดยรวมหุ้นในกลุ่มหรือกองทุน • การทำ promotion ร่วมงานแสดงสินค้า / จำหน่ายสินค้า • การสร้างเครือข่าย/พัฒนาองค์กรให้เกื้อกูลกัน • การสร้างเครือข่าย/ความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน ประชาชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานราชการ	• แผนกลยุทธ์ - การวางแผน กลยุทธ์ระดับองค์กร • การบริหารจัดการระบบในองค์กร - การบริหารระบบการผลิต - การบริหารการเงินและการลงทุน - การบริหารด้านการตลาด และพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับตลาด - การบริหารทรัพยากรมนุษย์/ต้นทุนมนุษย์ • การจัดการความรู้ • ระบบโซ่อุปทาน • การแก้ปัญหาในการผลิต • การลดการสูญเสีย • การตรวจวินิจฉัยสถานประกอบการเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กร	• การบริการข้อมูล • การพัฒนาการบริหารจัดการข้อมูล • การพัฒนาบุคลากรในการผลิต - การจัดทำบัญชีต้นทุน - การวิเคราะห์ต้นทุน • เทคโนโลยีนำไปสู่นวัตกรรม - การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบ - การออกแบบบรรจุภัณฑ์ฉลาก - การปรับปรุงการผลิต • การพัฒนาความรู้ด้านการบริหาร - ผู้ประกอบการรายใหม่มีความรู้ในการลงทุน - ผู้ประกอบการรายเดิมมีความรู้ในการปรับปรุงกิจการ • การพัฒนาทักษะอาชีพเสริม	• นวัตกรรมการผลิต - เทคนิคใหม่ - เทคโนโลยีใหม่ • การปรับปรุงกระบวนการ (ลดขั้นตอน ปรับกระบวนการ สร้างคุณค่าจากกระบวนการใหม่ new process Re-engineer) • คุณภาพการผลิต - การควบคุมมาตรฐานการผลิต - การกำหนดมาตรฐาน - การตรวจรับรอง • การผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า • การนำวัตถุดิบเหลือใช้หรือขยะกลับมาใช้ในกระบวนการผลิต • การนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ/การทำงาน	• การทดสอบตลาดเพื่อหาความต้องการของลูกค้าและนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ • การนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาต่อช่องทางต่างๆ - งานแสดงสินค้า - การพบปะคู่ค้า - Social Media • การสร้างภาพลักษณ์สินค้า • ผลิตภัณฑ์มีต้นทุนต่ำ • สร้างผลิตภัณฑ์สู่ตลาดใหม่ • การพัฒนาคุณภาพบริการ (service) ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์	• การปรับปรุงประสิทธิภาพ - ลดความสูญเสียในระบบผลิต (เวลา แรงงาน ต้นทุน ของเสีย หลังงานวัตถุดิบ วัสดุสิ้นเปลือง) - ลดต้นทุนรวม - ลดสต็อก • Turnover ratio • ยอดขาย/รายได้เพิ่มขึ้น	• ราคาต่อหน่วย • ต้นทุนต่อหน่วย • ยอดขาย • ยอดสั่งซื้อ • ส่วนแบ่งตลาด • กำไรต่อหน่วย • รายได้ • ผลิตภัณฑ์ใหม่/ตลาดใหม่ • การลงทุนขยายกิจการที่เพิ่มขึ้น • การจัดตั้งธุรกิจ/การขยายฐานธุรกิจ/การลงทุน • การสร้างเครือข่ายการร่วมทุน synergy	• การลงทุนมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ/GDP ขยายตัว • กำไรสุทธิ • รายได้ต่อปี • ผลกระทบทางอ้อม - ความเป็นอยู่ดีขึ้น - ประชาชนมีอาชีพเสริม ไม่ต้องละทิ้งถิ่นฐาน • การจ้างงานลด/เพิ่ม • การกระจายรายได้/ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ • ลดต้นทุนจากการนำเข้าวัตถุดิบ/พลังงานจากต่างประเทศ	

จากตารางแสดงห่วงโซ่ของผลกระทบ (Result Chain) ในภาพรวมจะนำไปใช้ในการพิจารณาว่าโครงการ intervention ที่ดำเนินการจะส่งผลไปถึงผลผลิต ผลลัพธ์หรือผลกระทบตรงส่วนใด รวมถึงมูลค่าที่เกิดขึ้น โดยตัวชี้วัดที่จะวัดตั้งแต่ผลผลิตถึงมูลค่าที่เกิดขึ้นจะต่างกันตามแต่ละโครงการ โดยจะพิจารณามูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในมิติอื่นๆ นอกจากกำไร ดังนั้นจึงต้องพิจารณา intervenient ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินการได้ส่งผลจากส่วน implementation side ไปยัง result side และส่งผลถึงมูลค่าสุดท้ายหรือไม่

ตารางที่ 1 แสดงการเพิ่มคุณค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมที่นำไปสู่การเพิ่มมูลค่า

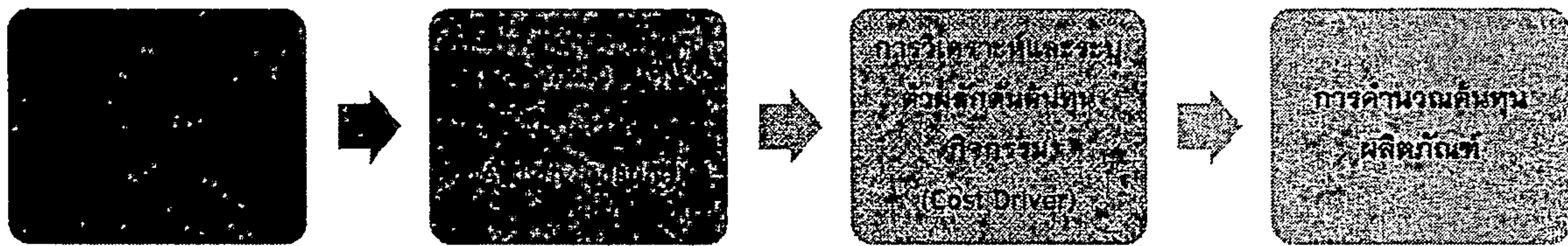
การปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง (Intervention)	ด้านการดำเนินงาน (Implementation Side)	ด้านผลของการดำเนินงาน (Result side)	ตัวชี้วัดมูลค่าของ ผลการดำเนินงาน
1. การสร้างความรู้เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต 1.1 การให้ความรู้ - การอบรม - การบรรยาย - การสัมมนา - การรวบรวมองค์ความรู้ (เช่น จัดตั้งศูนย์พัฒนาการนวัตกรรม ศูนย์การเรียนรู้) - การทำเวิร์คชอป 1.2 การให้เทคโนโลยี - การให้เทคโนโลยีไปใช้ เช่น software ระบบ IT - การให้คำปรึกษา	- การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต สูญเสียลดลง ผลิตได้เร็วขึ้น - การปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต เพิ่มมูลค่า น่าเชื่อถือ มีมาตรฐาน	- ชีตความสามารถในการผลิต/กำลังการผลิต - อัตราส่วนของเสียเฉลี่ย - มูลค่าของเสียเฉลี่ยรวม - อัตราส่วนเครื่องเสียขณะทำงานเฉลี่ย - การเพิ่มคุณภาพได้มาตรฐาน - กิจกรรมได้รับการรับรองมาตรฐานสากลตามที่ต้องการ - ความพึงพอใจในการตลาด เพิ่มขึ้น	ต้นทุนต่อหน่วย ที่ลดลง ต้นทุนรวมที่ลดลง มูลค่าการสูญเสียที่ลดลง ราคาต่อหน่วย รายได้
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ 2.1 การให้ความรู้ - การอบรม - การรวบรวมองค์ความรู้ (เช่น จัดตั้งศูนย์พัฒนาการนวัตกรรม ศูนย์การเรียนรู้) - การสัมมนา การดูงาน - การให้คำปรึกษา	นำความรู้มาใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่	นวัตกรรมเพิ่มผลิตภัณฑ์ใหม่ในตลาด การแย่งส่วนแบ่งการตลาด ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์	ราคาต่อหน่วย รายได้รวม กำไรขั้นต้น
2.2 การสร้างต้นแบบ - ต้นแบบของเครื่องมือการผลิต หรือ ต้นแบบผลิตภัณฑ์ - การประกวดนวัตกรรม	การนำต้นแบบมาใช้ผลิตจริงเชิงพาณิชย์ การนำนวัตกรรมมาใช้สร้างผลผลิต การนำนวัตกรรมมาเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต	ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มความสามารถและเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสู่นวัตกรรมได้ ระดับเฉลี่ย ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มความสามารถและเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสู่นวัตกรรมได้ ระดับเฉลี่ย	ราคาต่อหน่วย ยอดขาย (จำนวน) ส่วนแบ่งทาง การตลาด
2.3 งานวิจัย งานวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์	การนำงานวิจัยมาพัฒนาผลผลิต การนำงานวิจัยมาเพิ่มประสิทธิภาพ	จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้จากการนำงานวิจัยมาใช้	ราคาต่อหน่วย ยอดขาย (จำนวน) ส่วนแบ่งทาง การตลาด กำไรขั้นต้น

การปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อ (Intervention)	ด้านการดำเนินงาน (Implementation Side)	ด้านผลของการดำเนินงาน (Result side)	ตัวชี้วัดมูลค่าของ ผลการดำเนินงาน
3.1 การส่งเสริมการตลาด - การนำผลผลิตไปทดลองตลาด และ วิเคราะห์หาข้อมูล - การสร้างความตระหนักรู้ ความรู้ ในด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ - การจับคู่เชื่อมโยงทางธุรกิจ - การนำผลผลิตไปทดลองตลาด และ วิเคราะห์หาข้อมูล	การได้ดีล ยอดสั่งซื้อ การได้คู่ค้าใหม่ การได้ลูกค้ารายใหม่ การได้ลูกค้าเดิมแต่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ การผลิตสินค้าที่ตรงความ ต้องการของตลาด	การขยายตลาด การได้คู่ค้ามาเพิ่มยอดขายการขยาย ตลาด การขยายผลิตภัณฑ์	ยอดขาย (จำนวน) ส่วนแบ่งทาง การตลาด รายได้จากการขาย มูลค่าการเติบโต ของผลิตภัณฑ์ใหม่ ส่วนแบ่งทาง การตลาด รายได้จากการขาย
3.2 การส่งเสริมการตลาด - การสร้างความตระหนักรู้ ความรู้ ในด้านผลิตภัณฑ์ใหม่	การผลิตสินค้าใหม่ที่ได้ สร้างการรับรู้แล้ว	การขยายตลาด การขยายผลิตภัณฑ์	ยอดขาย (จำนวน) ส่วนแบ่งทาง การตลาด รายได้จากการขาย
3.3 การส่งเสริมการตลาด - การจับคู่เชื่อมโยงทางธุรกิจ	การเจรจาทางการค้า ความร่วมมือ	การขยายตลาด การได้ลูกค้ารายใหม่ การได้ supplier ใหม่ การลดต้นทุน	ยอดขาย (จำนวน) ส่วนแบ่งทาง การตลาด รายได้จากการขาย การลดต้นทุน กำไรขั้นต้น
4. การส่งเสริมการรวมกลุ่ม - การรวมกลุ่ม cluster เพื่อสร้าง ประสิทธิภาพการค้า การลงทุน	การเจรจา สร้างความ ร่วมมือ ในด้านต่างๆ ด้านการรวมกลุ่มการค้า ด้านการรวมกลุ่มในการ ผลิต ในสายการผลิต	การสร้างอำนาจต่อรองกับ supplier การขยายฐานลูกค้า การลดต้นทุน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้างอำนาจต่อรองกับ supplier การสร้าง Value chain ให้ครบวงจร	ยอดขาย (จำนวน) รายได้จากการขาย กำไรขั้นต้น การลดต้นทุน กำไรขั้นต้น
5. การพัฒนาบุคลากร การอบรมให้ความรู้ - วิชาการผลิต การพัฒนา กระบวนการ 	การปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิต สูญเสีย ลดลง ผลิตได้เร็วขึ้น - การปรับเปลี่ยน กระบวนการผลิต เพิ่มมูลค่า นำเชือถือ มีมาตรฐาน	- ชีตความสามารถในการผลิต/กำลัง การผลิต - อัตราส่วนของเสียเฉลี่ย - มูลค่าของเสียเฉลี่ยรวม อัตราส่วนเครื่องเสียขณะทำงานเฉลี่ย การเพิ่มคุณภาพ ได้มาตรฐาน	ต้นทุนต่อหน่วยที่ ลดลง ต้นทุนรวมที่ลดลง มูลค่าการสูญเสียที่ ลดลง ราคาต่อหน่วย รายได้

(5.2) การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยของการดำเนินโครงการและกิจกรรม

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยกิจกรรม ที่ปรึกษาจะใช้ต้นทุนกิจกรรม (Activity-Based Costing: ABC) เป็นหลักในการคิดวิเคราะห์ โดยขั้นตอนในการประยุกต์ระบบต้นทุนกิจกรรม ดังนี้

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนในการประยุกต์ระบบต้นทุนกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และระบุกิจกรรม (Activity Analysis) การระบุกิจกรรมขององค์กรเพื่อให้ได้มาซึ่งเกณฑ์ในการบ่งบอกลักษณะของการดำเนินภารกิจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการคำนวณต้นทุน การวิเคราะห์กิจกรรมจะเริ่มด้วยการแบ่งภารกิจขององค์กร และสลับซับซ้อนออกเป็นกิจกรรมย่อย โดยพิจารณาจากโครงสร้างของหน่วยงาน กิจกรรมของแต่ละ หน่วยงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการระบุค่าใช้จ่ายต่างๆ ลงสู่แผนก โดยมีเกณฑ์ในการกำหนด หรือวิเคราะห์กิจกรรมโดยกิจกรรมจะต้องเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร และชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรของกิจกรรมนั้นๆ และกิจกรรมนั้นจะต้องสามารถมองเห็นผล (Output) ที่ชัดเจน สามารถมองเห็นเป็นรูปธรรม และสามารถให้ผู้อื่นนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยแหล่งข้อมูลที่จะใช้ประโยชน์ในการกำหนดกิจกรรมได้แก่ โครงสร้างองค์กร (Organization Chart) เพื่อให้ทราบถึงศูนย์ความรับผิดชอบ (Responsibility Center) ทำให้สามารถกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับโครงสร้างได้ หรือคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description) เพื่อให้ทราบถึงลักษณะงานที่แต่ละแผนกต้องทำให้การกำหนดกิจกรรมได้ง่ายและตรงตามวัตถุประสงค์หลักของงานของแต่ละแผนกจากการวิเคราะห์กิจกรรมจะช่วยให้ผู้บริหารทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรของ แต่ละแผนกและของกิจการเป็นส่วนรวม โดยพิจารณากิจการทั้งหมดว่า มีกิจกรรมใดบ้างเป็นกิจกรรม เพิ่มมูลค่าและกิจกรรมใดบ้างเป็นกิจกรรมไม่เพิ่มมูลค่า โดยผู้บริหารสามารถนำไปเป็นแนวทางในการลดต้นทุนหรือนำไปใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานหรือการผลิต โดยลดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่าให้น้อยลงหรือหมดไป หรือลดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่าแต่มีความจำเป็นให้เหลือน้อยที่สุด ศูนย์ต้นทุน (Activity Center) ดังกล่าวจะถูกใช้เป็นฐานในการคำนวณต้นทุนและประเมินผลต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การคำนวณต้นทุนกิจกรรม (Activity Costing) ต้นทุนกิจกรรม หมายถึง ต้นทุนของทรัพยากรทั้งหมดซึ่ง ได้แก่ วัตถุดิบ แรงงาน และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ฯลฯ ที่กิจการใช้ไปเพื่อประกอบกิจการต่าง ๆ การรวบรวมและประมาณ ต้นทุนกิจกรรมมี 2 วิธีดังนี้ 1. รวบรวมต้นทุนตามรายการต้นทุน (Cost Element) ที่อยู่ในบัญชีแยกประเภท 2. รวบรวมต้นทุนกิจกรรมจากรายงานของศูนย์ความรับผิดชอบ (ศูนย์ต้นทุนและหรือศูนย์กำไร) หรือจากรายงานของหน่วยงานหลัก การระบุต้นทุนสู่กิจกรรมสามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการคำนวณต้นทุน ของสิ่งที่ต้องการทราบต้นทุนและความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการที่แบ่งต้นทุนในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ตามรายการต้นทุนเบ็ดเสร็จสามารถทำได้ 3 วิธี คือ

1. การระบุทางตรง (Direct Charging) เป็นการระบุเมื่อทราบว่าทรัพยากรที่ใช้ไปจริง ในแต่ละกิจกรรมเป็นเท่าใด

2. การประมาณ (Estimation) วิธีนี้จะใช้สำหรับกรณีที่ไม่สามารถระบุปริมาณการใช้ ทรัพยากรเข้าสู่กิจกรรมต่างๆ ได้โดยตรง จึงต้องมีการประมาณขึ้นโดยอาจต้องมีหลัก ในการประมาณการ เช่น ค่าไฟฟ้าอาจใช้สัดส่วนเวลาทำงานของพนักงานแต่ละคน ในแต่ละกิจกรรมแล้วนำมาเป็นหลักฐานในการปันค่าไฟฟ้า

3. การปันส่วนโดยอาศัยดุลยพินิจเข้าช่วย (Arbitrary Allocation) ใช้ในกรณีที่ไม่สามารถประมาณ สัดส่วนของทรัพยากรที่ใช้ไปในกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ เช่น ใช้จำนวนพนักงานเป็นเกณฑ์ในการปัน

ส่วนค่าวัสดุสำนักงาน อาจได้ข้อมูลที่ไม่สมเหตุสมผล จึงควรนำวิธีนี้มาใช้ให้น้อยที่สุด เนื่องจากไม่มีความเกี่ยวข้องกับสาเหตุของการเกิดต้นทุน

ทั้งนี้ ที่ปรึกษาจะเลือกใช้วิธีระบุทางตรงเป็นลำดับแรก เว้นแต่ฐานข้อมูลต่างๆ ที่ กสอ. จัดเก็บไว้ขาดความสมบูรณ์ จึงจะเลือกใช้วิธีการอื่นๆ

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์และระบุตัวผลักดันต้นทุนกิจกรรม (Cost Driver) คำว่า “ตัวผลักดันต้นทุน” หมายถึง สาเหตุที่ทำให้เกิดต้นทุน เช่น กิจกรรมในโครงการหรือภารกิจมีความแตกต่างกันไปในแต่ละระดับ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของต้นทุนในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปด้วย จึงต้องมีการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดต้นทุน ข้อพิจารณาในการเลือกตัวผลักดันต้นทุน จำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญคือ ค่าใช้จ่ายในการวัดตัวผลักดันต้นทุน (Measurement Cost) และกิจการควรเลือกใช้ตัวผลักดันต้นทุนที่มีความสัมพันธ์กับต้นทุนของกิจกรรม คือ สะท้อนถึงปริมาณของกิจกรรมอย่างแท้จริง ไม่เช่นนั้นอาจทำให้ข้อมูลต้นทุนผลิตภัณฑ์บิดเบือนไป และผลกระทบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Effect) คือ การพิจารณาถึงพฤติกรรมที่มีสาเหตุการเกิดจากตัวผลักดันต้นทุน นั้น ๆ กล่าวโดยสรุป การวิเคราะห์และระบุตัวผลักดันต้นทุนกิจกรรม (Cost Driver) ข้อมูลต้นทุน จะมีประโยชน์มากขึ้นจะต้องมีการวิเคราะห์ว่าสิ่งใดเป็นตัวผลักดัน หรือเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้นทุนของกิจการเปลี่ยนแปลง ซึ่งนอกจากจะใช้เป็นฐานในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์เมื่อผ่านกิจกรรมต่างๆ ยังเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารในการวัดผลการปฏิบัติงาน และใช้เป็นแนวทางในการควบคุม หรือลดต้นทุนของกิจการอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 4 การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนของกิจกรรมทุกประเภทได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การนำต้นทุนกิจกรรมไปใช้ ประโยชน์ทางบริหาร ซึ่งจำแนกเป็น 2 มิติ คือ ทางด้านต้นทุน (Cost Dimension) หรือทางด้านการควบคุม (Control Dimension) ในทางทฤษฎีการปันส่วนต้นทุนให้กับสิ่งที่ต้องการทราบต้นทุนจะมี 2 วิธี ดังนี้ 1. วิธีแบ่ง 2 ขั้นตอน (The Two-Stage Approach) ใช้ในกรณีการปันส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรเข้าสู่ศูนย์ต้นทุนที่กำหนดไว้ โดยใช้ความสัมพันธ์ของตัวผลักดันต้นทุนที่เรียกว่า ตัวผลักดันทรัพยากร (Resource Cost Driver) เข้าสู่ศูนย์ต้นทุนที่กำหนด ซึ่งถือว่าเป็นการปันส่วนขั้นที่ 1 ต่อจากนั้น จะปันส่วนต้นทุนของศูนย์ต้นทุนเข้าสู่สิ่งที่ต้องการทราบต้นทุน และในขั้นที่ 2 จะปันส่วนต้นทุนจากศูนย์ต้นทุนแต่ละระดับเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ A B และ C ตามลำดับ 2. วิธีแบ่งหลายขั้นตอน (Multiple Stage Approach) ใช้ในกรณีที่มีกิจกรรมซับซ้อน มีกิจกรรมสนับสนุนเป็นลำดับหลายขั้นตอน จึงต้องปันส่วนต้นทุนลดหลั่นกันไปตามลำดับ

สำหรับแนวทางการวิเคราะห์และระบุกิจกรรม (Activity Analysis) การวิเคราะห์กิจกรรมใช้เทคนิคต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ (Interview) การพิจารณาตามศูนย์ความรับผิดชอบ (Responsibility Center) ในกิจการที่ได้มีการแบ่งศูนย์ความรับผิดชอบหากมีความละเอียดพอสมควรแล้วสามารถระบุกิจกรรมให้สอดคล้องกับศูนย์ความรับผิดชอบได้ง่ายขึ้น การศึกษาจากพจนานุกรมกิจกรรม (Activity Dictionary) ในปัจจุบัน โดยทงก กสอ.ได้มีการจัดทำพจนานุกรมกิจกรรมขึ้นเพื่อระบุกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละหน้าที่งานอย่างละเอียด ก็จะวิเคราะห์ประยุกต์เพื่อระบุให้เข้ากับลักษณะการดำเนินงานของกิจการได้สะดวกขึ้น

จากการวิเคราะห์กิจกรรมจะช่วยให้ กสอ. ทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรของแต่ละส่วนงานและของหน่วยงานเป็นส่วนรวม โดยพิจารณาหน่วยงานทั้งหมดว่า มีกิจกรรมใดบ้างเป็น กิจกรรมเพิ่มค่า และกิจกรรมใดบ้างเป็นกิจกรรมไม่เพิ่มค่า ซึ่งความหมายของกิจกรรมที่เพิ่มค่าและ กิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่าจะแตกต่างกันในแต่ละหน่วยงาน โดย กสอ. สามารถนำไปเป็นแนวทางในการลดต้นทุนหรือนำไปใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานหรือการผลิต โดยลดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่าให้น้อยลงหรือหมดไป หรือลดกิจกรรมที่ไม่เพิ่มค่าแต่มีความจำเป็นให้เหลือน้อยที่สุด และจะวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยของการดำเนินโครงการและ กิจกรรม ตามภารกิจของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและประเมินว่าการปฏิบัติภารกิจ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และได้ก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประชาชนและภาครัฐมากหรือน้อยกว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

(5.3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

- การวิเคราะห์ผลการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมที่สะท้อน Life Cycle ของวัฏจักรธุรกิจ สะท้อนการพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อสะท้อนให้เห็นว่าโครงการที่เข้าไปสนับสนุนพัฒนากับผู้ประกอบการ ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างไรหรือไม่ โดยผู้รับจ้างเสนอให้มีการกำหนด Life Cycle หรือวัฏจักรธุรกิจ โดยแบ่งเป็น 5 ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 ผู้ประกอบการกลุ่มธุรกิจในระยะเริ่มต้นหรือกลุ่ม Startup

ระยะที่ 2 ผู้ประกอบการทั่วไปที่มีระยะการดำเนินธุรกิจ 3 ปีขึ้นไปกำลังเติบโตหรือกลุ่ม Growth

ระยะที่ 3 ผู้ประกอบการที่อยู่ในระยะอิ่มตัวหรือกลุ่ม Maturity

ระยะที่ 4 ผู้ประกอบการที่ประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจหรือช่วงขาลงหรือกลุ่ม Decline

ระยะที่ 5 ผู้ประกอบการที่อยู่ในช่วงการเติบโตขึ้นในรอบใหม่หรือกลุ่ม Revitalization

- ผลการดำเนินงานที่สะท้อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

ในการประเมินผลการพัฒนาหรือการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ผู้รับจ้างจะใช้เครื่องมือที่เรียกว่า Result Chain ในการวิเคราะห์ผลผลิต ผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม/โครงการที่ กสอ. เข้าไปดำเนินการ (Intervention) เพื่อสนับสนุน ส่งเสริมผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ผู้รับจ้างจะวิเคราะห์ Value Chain ของอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำประกอบเพื่อพิจารณาโครงการที่ กสอ. เข้าไปดำเนินการ (Intervention) อยู่ในส่วนใดของ Value Chain อย่างไรก็ตามในการประเมินผลที่ปรึกษาจะประเมินผลผลิต ผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม/โครงการที่ กสอ. เข้าไปดำเนินการ (Intervention) (ผลที่ได้รับในกล่องสี่เหลี่ยม) ทั้งนี้ในการประเมินผล ผู้รับจ้างจะวิเคราะห์และกำหนดตัวชี้วัดเพื่อนำมาใช้ใน การประเมินผล ตัวอย่างการกำหนดตัวชี้วัดตามห่วงโซ่ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ

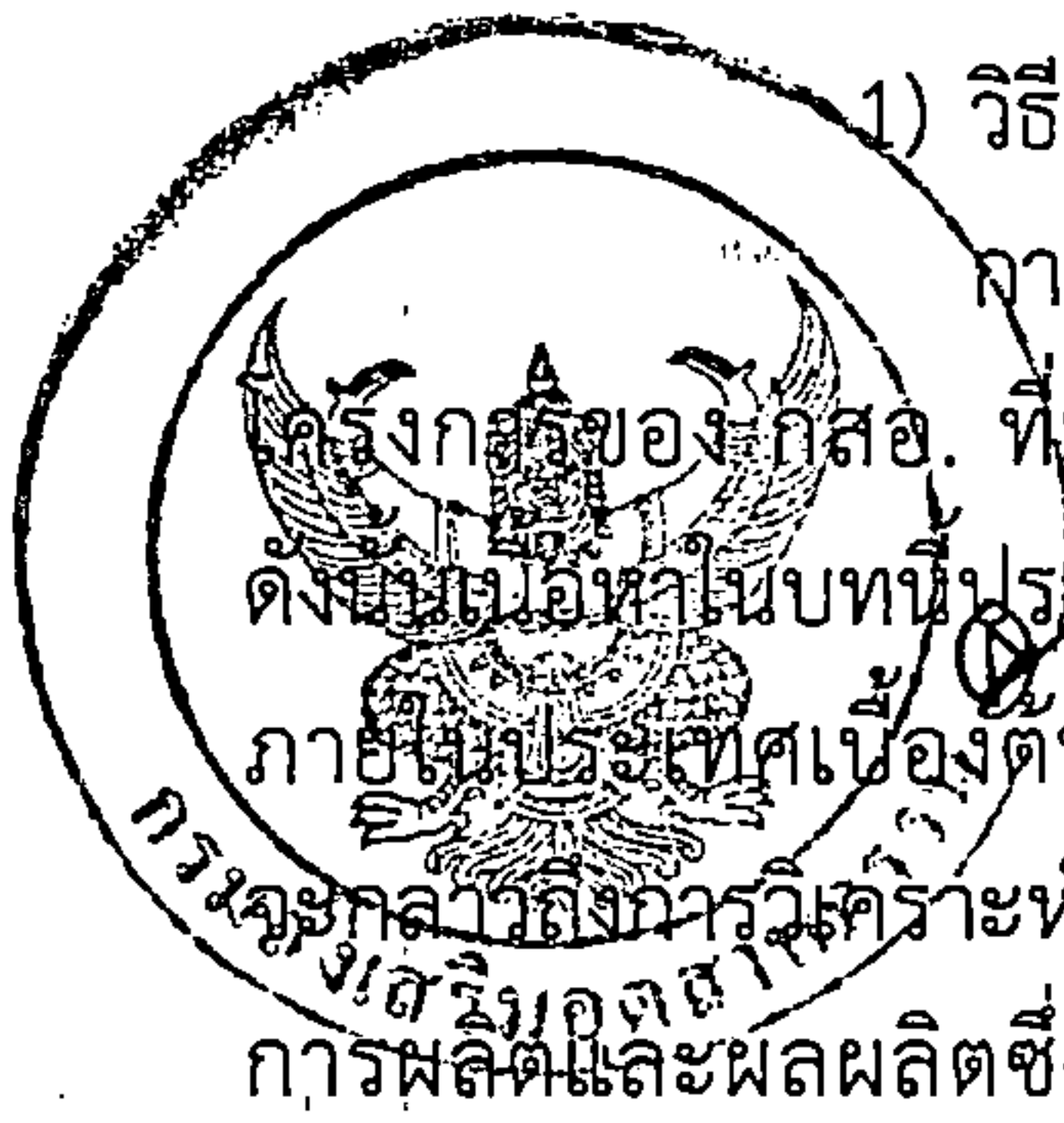
นอกจากนั้น ที่ปรึกษายังจะมีการประเมินผลการส่งเสริมตามกลุ่มเป้าหมายโครงการสาขาธุรกิจที่ส่งเสริม (Sector) พื้นที่ส่งเสริม (จังหวัด/ประเทศ) พร้อมสัดส่วนและความสอดคล้องกับการสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศ ประโยชน์ที่ตกแก่ผู้ประกอบการ SME และเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ทั่วถึง การส่งออกเพิ่มขึ้น การลงทุนเพิ่มขึ้น ขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เป็นต้น ตลอดจนการวิเคราะห์ GDP ที่เกิดจากของโครงการและกิจกรรมปี 2562 โดยมีแนวทางและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1) วิธีการวิเคราะห์ผลกระทบเศรษฐกิจมหภาค

การวิเคราะห์ผลกระทบเศรษฐกิจมหภาค มีวัตถุประสงค์ประเมินผลกระทบจากการดำเนินโครงการของ กสอ. ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวมซึ่งวัดจากผลิตภัณฑ์ภายในประเทศเบื้องต้น GDP ดังนั้นวิธีนี้อาจแบ่งได้เป็นสองส่วน คือ หัวข้อแรกเป็นการอธิบายแนวคิดการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นซึ่งจะมีประโยชน์ในการคำนวณ GDP ที่เพิ่มขึ้นกับผู้รับบริการจาก กสอ. ต่อจากนั้นการวิเคราะห์ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output table) และแนวคิดตัวคูณปัจจัยการผลิตและผลผลิตซึ่งจะสามารถนำมาใช้เพื่อประเมินผลกระทบจากการดำเนินโครงการของ กสอ. ที่เกิดขึ้นกับ GDP ของประเทศ

1.1) แนวคิดการคำนวณผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น

- ผลิตภัณฑ์ในประเทศเบื้องต้น (Gross Domestic Product) หรือ GDP หมายถึง มูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งอาจจะเป็นรายไตรมาส หรือรายปี โดยมีสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบคำนวณ

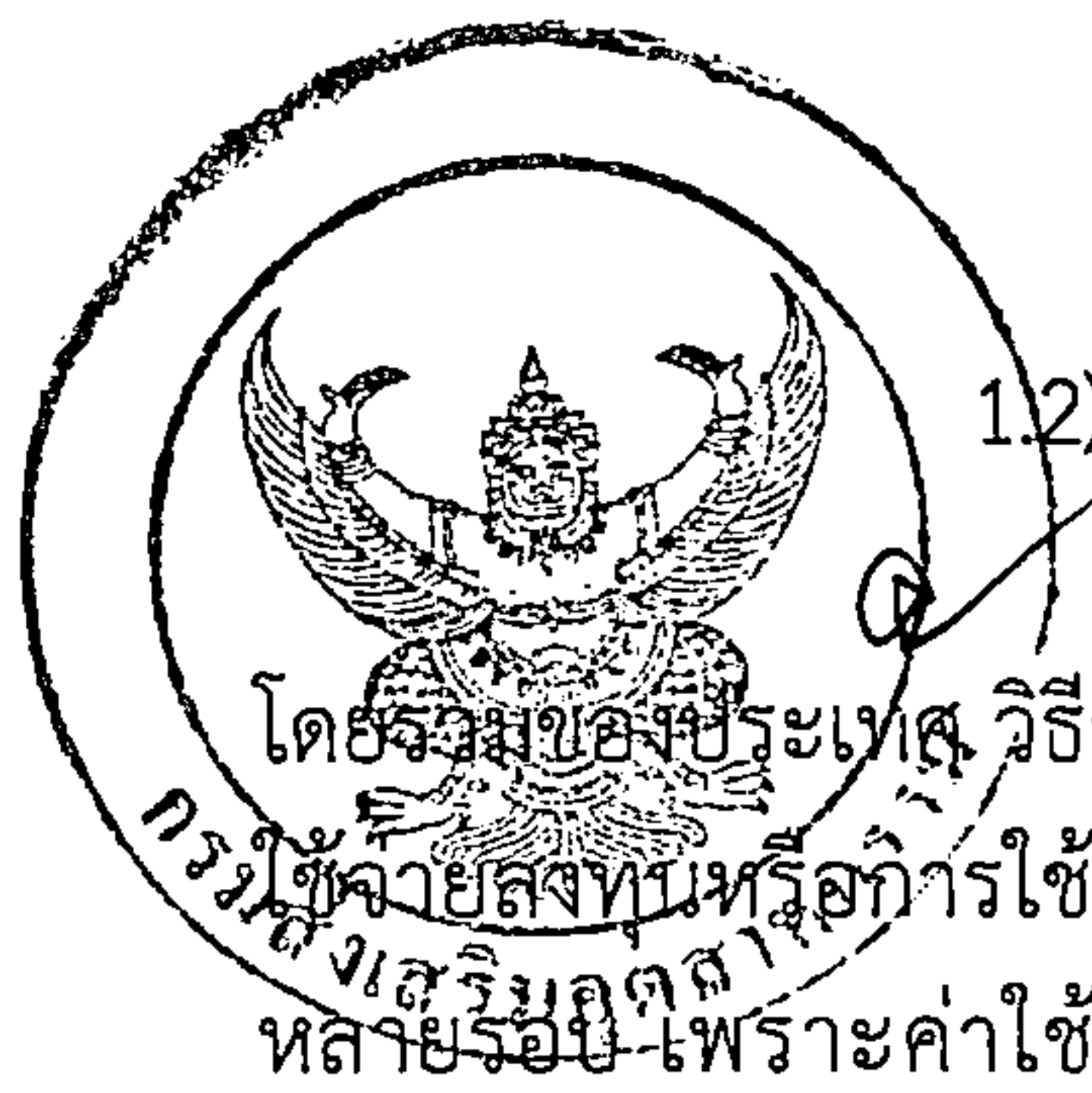

- GDP สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบัญชีรายได้ประชาชาติ (National Income Account) GDP มีความสำคัญเพราะเป็นดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศร่วมกับกับตัวชี้วัดอื่นๆ เช่น อัตราการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ ฯลฯ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศวัดโดยใช้อัตราการเปลี่ยนแปลงของ GDP ถ้าอัตราการเปลี่ยนแปลงของ GDP เป็นบวกอาจหมายความว่าเศรษฐกิจดี ประชาชนมีเงินจับจ่ายใช้สอย แต่ถ้าอัตราการเปลี่ยนแปลงของ GDP ติดลบหมายความว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศชะลอตัว
- วิธีการคำนวณ GDP มีอยู่ 3 ประเภท คือ วิธีการคำนวณทางด้านผลผลิต วิธีการคำนวณทางด้านรายได้ และวิธีการคำนวณทางด้านรายจ่าย ซึ่งมาจากแนวคิดว่าการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจประกอบด้วยผู้เกี่ยวข้อง 2 ฝ่าย รายจ่ายของฝ่ายหนึ่งจะถือเป็นรายได้ของอีกฝ่ายหนึ่ง (Mankiw, 2001) ดังนั้นมูลค่าสินค้าและบริการที่ซื้อขายแลกเปลี่ยนกันจะต้องเท่ากับรายได้และเท่ากับรายจ่ายที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจด้วย

กล่าวโดยสรุป GDP คือมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง มีวิธีการคำนวณ GDP อยู่ 3 วิธี คือ การคำนวณทางด้านการผลิตหรือมูลค่าเพิ่ม การคำนวณทางด้านการรายได้ และการคำนวณทางด้านการรายจ่าย ซึ่งผลการคำนวณทั้ง 3 วิธีจะได้ GDP เท่ากัน เมื่อทราบถึงแนวคิดการคำนวณ GDP ด้วยวิธีต่างๆ แล้ว จะดำเนินการวิเคราะห์ผลกระทบต่อเศรษฐกิจในภาพรวมและ GDP โดยใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต ซึ่งแสดงต้นทุนการผลิต การกระจายของสินค้า และความเชื่อมโยงระหว่างสาขาเศรษฐกิจต่างๆ ทั้งหมดในระบบเศรษฐกิจ

GDP	มูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย	รวมมูลค่าเพิ่มและขั้นตอนการผลิต	$C + I + G + (X - M)$	ภาพทางอ้อม
				ค่าจ้าง + ค่าเช่า + ดอกเบี้ย + กำไร

แผนภาพที่ 4 สรุปวิธีการคำนวณ GDP

1.2) วิธีการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต การวิเคราะห์ผลกระทบการลงทุนหรือการใช้จ่ายของรัฐบาลที่มีต่อรายได้และผลผลิตโดยรวมของประเทศ วิธีการประเมินอาศัยแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของเคนส์ (Keynes) กล่าวคือ เมื่อมีการใช้จ่ายลงทุนหรือการใช้จ่ายเกิดขึ้นครั้งหนึ่งในระบบเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบให้มีการใช้จ่ายต่อๆ กันไปอีกหลายรอบ เพราะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในครั้งแรกนี้จะตกเป็นรายได้ของบุคคลหรือของสาขาการผลิตที่มีการใช้จ่ายนั้น เมื่อบุคคลหรือสาขาการผลิตได้รับรายได้อีกก็จะนำรายได้ส่วนหนึ่งไปใช้จ่ายต่อไป และก่อให้เกิดรายได้แก่บุคคลหรือสาขาการผลิตอื่นๆ เป็นเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นเมื่อรวมค่าใช้จ่ายในรอบต่างๆ เข้าด้วยกัน จะพบว่าการลงทุนหรือการใช้จ่ายอาจก่อให้เกิดรายได้ที่มีมูลค่าสูงกว่าค่าใช้จ่ายในครั้งแรกหลายเท่าตัว การเพิ่มขึ้นของรายได้ด้วยหลักการดังกล่าวนี้ เรียกว่า ผลของตัวทวีคูณ (multiplier effect)

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการลงทุนหรือการใช้จ่ายของรัฐบาลในระดับมหภาค คือ ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output table) หรือตาราง IO ซึ่งถูกนำมาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทั้งโดยนักเศรษฐศาสตร์โดยมีแนวความคิดว่าในกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการแต่ละประเภทมีความจำเป็นที่จะต้องมีการใช้สินค้าและบริการต่างๆ มาเป็นปัจจัยการผลิต (Input) ของกระบวนการผลิตเหล่านั้นและในขณะเดียวกันผลผลิต (Output) ของภาคการผลิตแต่ละประเภทนอกจากจะใช้เพื่อการตอบสนองต่อความต้องการในการบริโภคขั้นสุดท้ายของระบบเศรษฐกิจ (Final demand) แล้ว ยังจะต้องมีส่วนหนึ่งที่ต้องกลายไปเป็นปัจจัยการผลิตชั้นกลาง (Intermediate input) สำหรับสนับสนุนกระบวนการผลิตสินค้าและบริการประเภทอื่นๆ อีกด้วย ตาราง IO ถือเป็นแบบจำลองเศรษฐกิจรายสาขา (Sectorial economic model) ประเภทหนึ่งซึ่งมีข้อได้เปรียบตรงที่มีการแสดงความเชื่อมโยงกัน (Linkage) ระหว่างสาขาเศรษฐกิจต่างๆ

ตาราง IO นี้จะบอกให้ทราบว่าในการผลิตสินค้าและบริการของสาขาการผลิตหนึ่งๆ จะต้องใช้ผลผลิตของสาขาการผลิตใดมาใช้เป็นปัจจัยการผลิต (intermediate inputs) เป็นมูลค่าเท่าใด และต้องจ่ายเป็นค่าปัจจัยการผลิตขั้นต้น (primary inputs) ในรูปของค่าตอบแทนบริการของแรงงาน และทุน ซึ่งเรียกว่า มูลค่าเพิ่มเป็นมูลค่าเท่าใด ในขณะเดียวกันก็จะบอกให้ทราบว่า ผลผลิตของสาขาการผลิตหนึ่งๆ ได้ถูกจำหน่ายเพื่อนำไปใช้ในการผลิตในสาขาการผลิตใดบ้างเป็นมูลค่าเท่าใด จำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคสุดท้ายทั้งที่เป็นภาคครัวเรือน รัฐบาล ภาคธุรกิจ และภาคส่งออก และเพื่อเป็นสินค้าคงเหลือ ซึ่งปรากฏในรูปของการบริโภค (C) การลงทุน (I) การใช้จ่ายของรัฐบาล (G) และการส่งออก (X) เป็นมูลค่าเท่าใดตัวอย่างของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตสามารถแสดงให้เห็นได้ในตารางดังนี้

ตารางที่ 2 โครงสร้างของตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (IO table)

	ความต้องการสินค้าและบริการ ชั้นกลางเพื่อใช้ในการผลิต (x_{ij})				การบริโภคสินค้า ขั้นสุดท้าย (F_i)	มูลค่า ผลผลิตรวม (Y_i)
สินค้าและบริการชั้นกลางที่ใช้ ในการผลิต (x_{ij})	X_{11}	X_{12}	...	X_{1n}	F_1	Y_1
	X_{21}	X_{22}	...	X_{2n}	F_2	Y_2
	$\vdots$	$\vdots$	...	$\vdots$	$\vdots$	$\vdots$
	X_{n1}	X_{n2}	...	X_{nn}	F_n	Y_n
ค่าตอบแทนปัจจัย การผลิตขั้นต้น หรือ มูลค่าเพิ่มรวม (V_i)	V_1	V_2	...	V_n	ผลรวม = GDP	
มูลค่าผลผลิตรวม (Y_i)	Y_1	Y_2	...	Y_n		

เมื่อพิจารณาราง IO จากด้านแนวนอน จะแสดงการกระจายผลผลิตของแต่ละสาขาการผลิตไปยังสาขาอื่นๆ เพื่อใช้เป็นปัจจัยการผลิตชั้นกลาง และกระจายให้แก่การบริโภคขั้นสุดท้าย (Final demand) ซึ่งประกอบด้วยอุปโภคบริโภคของครัวเรือน การซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล การสะสมทุน ส่วนเปลี่ยนแปลงของสินค้าคงเหลือ และการส่งออก เมื่อพิจารณาราง IO จากด้านแนวตั้ง จะแสดงโครงสร้างการผลิตของแต่ละสาขาการผลิตว่าต้องการใช้ปัจจัยในการผลิตอะไรบ้าง ซึ่งได้แก่วัตถุดิบต่างๆ ที่อยู่ในส่วนของความต้องการสินค้าและบริการชั้นกลางเพื่อใช้ในการผลิต และค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม

ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างแรงงาน ส่วนเกินผู้ประกอบการอันได้แก่ กำไร ค่าเช่าที่ดินและดอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคา และภาษีทางอ้อมสุทธิ

การคำนวณ GDP จาก IO สามารถหาได้จากผลรวมแนวตั้งของการบริโภคขั้นสุดท้ายของสินค้าทุกชนิด $\left(\sum_{i=1}^n F_i\right)$ หรือผลรวมแนวนอนของมูลค่าเพิ่มของทุกสาขา $\left(\sum_{i=1}^n V_i\right)$ เมื่อ n คือจำนวนสาขาหรือจำนวนสินค้า และตาราง IO ของประเทศไทยจัดทำโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วย 180 สาขา

นอกจากนี้ตาราง IO ยังสามารถใช้ในการคำนวณค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหลัง (Backward Linkage Index) และค่าดัชนีเชื่อมโยงไปข้างหน้า (Forward Linkage Index) จะทำให้สามารถวัดผลกระทบต่อนื่องทั้งผลทางตรงและผลทางอ้อมของการลงทุนในโครงการก่อสร้างที่ก่อสร้างต่อเศรษฐกิจโดยรวม ซึ่งแตกต่างจากค่าสัมประสิทธิ์ปัจจัยการผลิตผลผลิต (a_{ij}) ที่เป็นการวัดผลกระทบทางตรงต่อสาขาการผลิตนั้นเพียงอย่างเดียว

(5.4) สรุปกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ผลกระทบเศรษฐกิจมหภาค

การวิเคราะห์ผลกระทบจากการให้บริการของ กสอ. ต่อเศรษฐกิจมหภาคแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ ผลกระทบทางตรง (Direct effect) อันเกิดขึ้นเมื่อผู้รับบริการจาก กสอ. แต่ละรายได้รับประโยชน์ในรูปของกำไรที่เพิ่มขึ้น มีการจ้างงานมากขึ้น มีการลงทุนมากขึ้น สามารถส่งออกได้มากขึ้น ฯลฯ ทำให้มีการขยายการผลิต ซึ่งประโยชน์ต่างๆ เหล่านี้สามารถประเมินให้อยู่ในรูปของมูลค่าเพิ่มได้ และถือเป็นส่วนหนึ่งของ GDP ที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีผลกระทบทางอ้อม (Indirect effect) อันเกิดขึ้นจากการให้บริการของ กสอ. กล่าวคือเมื่อผู้รับบริการแต่ละรายได้ประโยชน์ทางตรงแล้ว กลุ่มผู้รับบริการดังกล่าวจะมีการขยายการผลิตทำให้มีความต้องการสินค้าและบริการจากสาขาเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมต้นน้ำและปลายน้ำขยายตัวตามมา

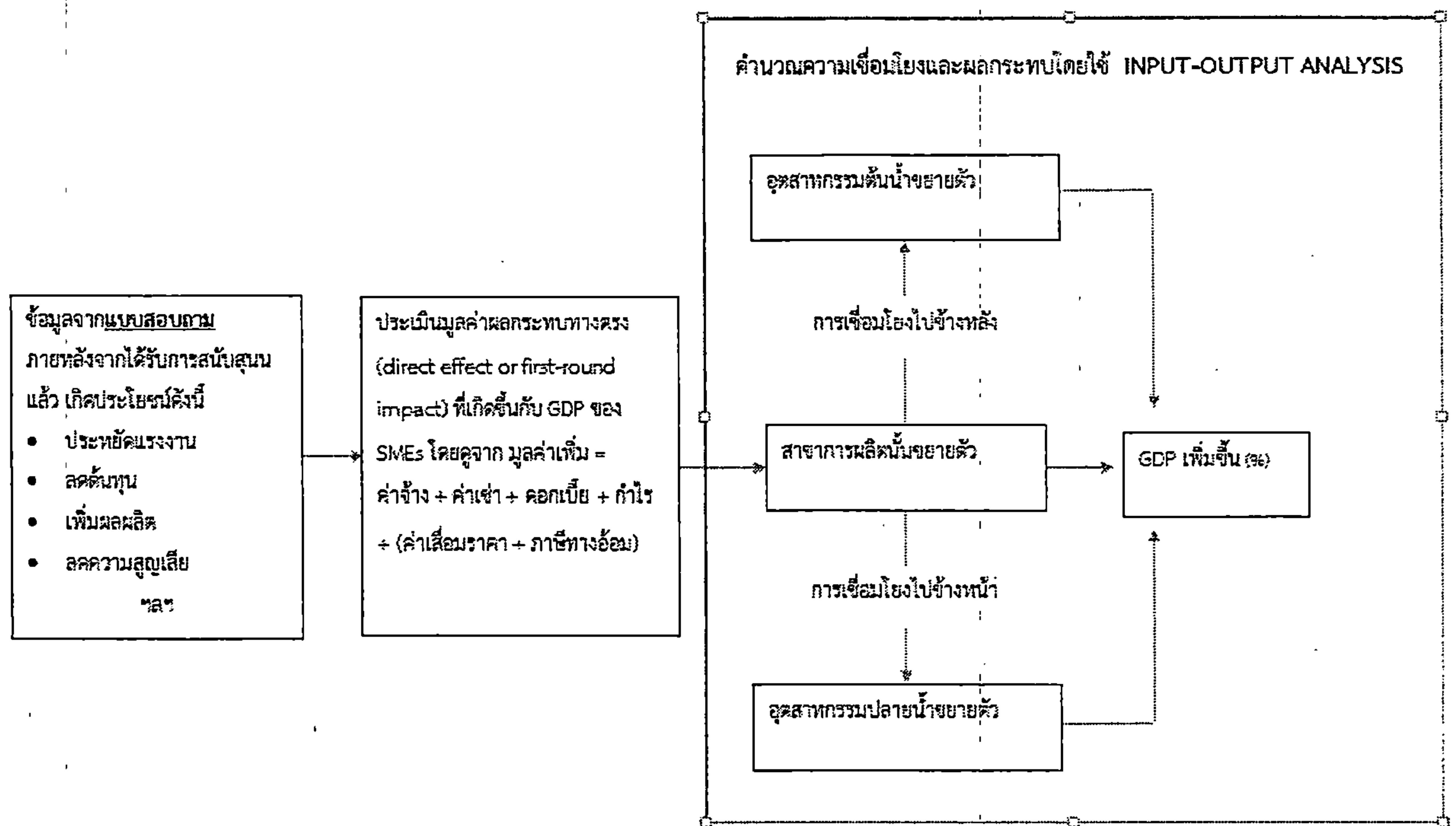
เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลกระทบทางตรงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการของ กสอ. คือ แบบสอบถาม โดยจะใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้รับบริการจาก กสอ. โดยจะใช้วิธีการประเมินมูลค่าประโยชน์หลังจากได้รับบริการจาก กสอ. อาทิเช่น กำไรเพิ่มขึ้น (ซึ่งอาจเกิดจากการประหยัดต้นทุนหรือลดความสูญเสียเป็นต้น การจ้างงานเพิ่มขึ้น การลงทุนเพิ่มขึ้น ดอกเบี้ยจ่ายเพิ่มขึ้น จ่ายภาษีมากขึ้น เป็นต้น ซึ่งข้อมูลต่างๆเหล่านี้ถือเป็นมูลค่าเพิ่ม (Valued-added) หลังจากนั้นจะใช้ค่าเฉลี่ยมูลค่าเพิ่มเพื่อการอ้างอิงทางสถิติ (statistical inference) เพื่อประมาณการมูลค่า GDP ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของ กสอ. โดยใช้สูตรดังนี้

$$\pi = \frac{P}{n} \times N$$

เมื่อ P คือผลรวมของมูลค่าเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ n คือจำนวนตัวอย่าง และ N คือจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด ดังนั้น π คือค่าประมาณการของมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด

เมื่อได้มูลค่าประมาณการมูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมโครงการซึ่งเป็นผลกระทบทางตรงแล้ว ต่อไปจะใช้ค่าเฉลี่ยเพื่อประเมินผลกระทบทางอ้อม (Indirect effect) ที่เชื่อมโยงกับสาขาอื่นๆ ในระบบเศรษฐกิจ จะต้องแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมโครงการแยกรายสาขาตามรหัส 180 สาขาของตาราง IO เพื่อให้ทราบถึงมูลค่าเพิ่มที่เพิ่มขึ้นในแต่ละสาขา (ΔV) หลังจากนั้นจะใช้สูตรคำนวณตัวคูณ $\Delta Y = (I - A)^{-1} \Delta V$ เพื่อประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งหมดกับสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ และ GDP ของประเทศ

แผนภาพที่ 5 สรุปแนวคิดวิธีการประเมินผลกระทบ GDP ของประเทศ

(6) จำนวนตัวอย่างในการจัดเก็บข้อมูลและสำรวจข้อมูล

ในการติดตามประเมินผลลัพธ์และผลกระทบเพื่อประเมินมูลค่าที่จะนำมาใช้สะท้อนทั้งความคุ้มค่า รวมทั้งประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อผู้ประกอบการ ที่ปรึกษาเสนอรูปแบบ และจำนวนกลุ่มตัวอย่างขนาดตัวอย่างโดยใช้เครชีและมอร์แกน ซึ่งจะประมาณค่าสัดส่วนของประชากรเช่นเดียวกัน และกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรที่มีขนาดเล็กได้ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป

รูปแบบการเก็บข้อมูล	จำนวนตัวอย่าง
1) สัมภาษณ์เจาะลึกรายบุคคล (In-depth Interview)ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการ	ไม่น้อยกว่า 70 แห่ง
2) การโทรการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือวิธีการอื่นๆ ตามความเหมาะสม	ไม่น้อยกว่า 1,000 ราย (โดยประมาณ)

หมายเหตุ จำนวนตัวอย่างในการจัดเก็บข้อมูล อาจปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมและเป็นไปตามหลักวิชาการ

โดยการสุ่มตัวอย่าง เป็นไปตามหลักการดังนี้

1. ครอบคลุมประเภทอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากกสอ. โดยจำแนกเป็นอุตสาหกรรม

2. ครอบคลุมทุกกลยุทธ์การส่งเสริมพัฒนา เช่น การส่งเสริมพัฒนาด้านเทคโนโลยี การส่งเสริมด้านการเพิ่มผลผลิตการผลิต การส่งเสริมด้านโลจิสติกส์ การเชื่อมโยงเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ เป็นต้น โดยจะครอบคลุมทั้งการพัฒนาต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ

3. ครอบคลุมรูปแบบการส่งเสริมของ กสอ. เช่น การให้ความรู้ การส่งที่ปรึกษาไปให้คำปรึกษา เชิงลึก เป็นต้น

(7) รายละเอียดบุคลากรของโครงการ

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
1	นายสรเสรีณ สงวนศักดิ์	หัวหน้าโครงการ	เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8100 มือถือ: 081-442-1677 ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรีสาขาอุตสาหกรรมศาสตรสาขาอิเล็กทรอนิกส์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง - ปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - ปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ (MBA) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	ประสบการณ์ทำงาน : ■ มีประสบการณ์ด้านการประเมินผล 17 ปี และมีประสบการณ์ด้านการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่า 5 ปี ■ ปี 2543 – ปัจจุบัน บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการอาวุโส ■ เป็นที่ปรึกษาและผู้จัดการโครงการด้านการประเมินผลและการบริหารจัดการ เช่น - เป็นที่ปรึกษา ก.พ.ร. ในโครงการการติดตามและประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการจังหวัด และองค์การมหาชนและโครงการการเจรจาข้อตกลงและจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ จังหวัด และองค์การมหาชน - โครงการประเมินผลกระทบทบการปฏิบัติภารกิจภาครัฐฯ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ - โครงการด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน 3 ปี ขององค์การมหาชน ซึ่งมีการประยุกต์ใช้เครื่องมือการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคม - โครงการประเมินมูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจขององค์การมหาชนหลายแห่ง เช่น สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เป็นต้น - โครงการติดตามและประเมินผลโครงการปรับแผนธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถ SMEs - โครงการจัดทำตัวชี้วัด (KPI) และประเมินผลตัวชี้วัด (KPI) ของสำนักงาน กสทช. - โครงการจัดเก็บข้อมูลเพื่อประเมินมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมจากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง - โครงการงานติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริม SME กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณ ปี 2561 -2563 - โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่		

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
	2 (พ.ศ. 2560 - 2564) ปีที่ 1 - โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ปีที่ 1 - การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว กีฬา และวัฒนธรรม - โครงการติดตามประเมินผลนโยบายรัฐบาล : การจัดวางกรอบแนวคิด กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการในการติดตามประเมินผลแผนงานบูรณาการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ในระยะก่อนการจัดสรรงบประมาณ ระหว่างการใช้จ่ายงบประมาณและภายหลังจากการใช้จ่ายงบประมาณ เป็นต้น ▪ วิทยากรอบรมหลักสูตรการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ให้กับสำนักงานงบประมาณในการติดตามประเมินแผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์		
2	นายกรินทร์ กรินทสุทธิ ประสบการณ์ทำงาน : ▪ มีประสบการณ์ด้านการประเมินผล 17 ปี และมีประสบการณ์ด้านการประเมินมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมมากกว่า 5 ปี ▪ 2541 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษา บ.ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ▪ เป็นที่ปรึกษาโครงการด้านการติดตามและประเมินผล เช่น ▪ การประเมินผลรัฐวิสาหกิจ เช่น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) บริษัทขนส่ง จำกัด (บขส.) บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เป็นต้น ▪ การประเมินผลส่วนราชการ เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นต้น ▪ ที่ปรึกษาการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจของการปฏิบัติงานภาครัฐของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ▪ ที่ปรึกษาการประเมินมูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจขององค์การมหาชนหลายแห่ง เช่น สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ▪ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ	ผู้ช่วยหัวหน้าโครงการ	เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8101 มือถือ: 089-486-7557 ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรี ออกแบบอุตสาหกรรมคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ - ปริญญาโท บริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ - ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร - ปริญญาเอก ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สหวิทยาการ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
	■ โครงการงานติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริม SME กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณ ปี 2561-2563 ■ โครงการจัดเก็บข้อมูลเพื่อประเมินมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมจากโครงการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยแล้ง ■ โครงการติดตามประเมินผลนโยบายรัฐบาล : การจัดวางกรอบแนวคิด กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการในการติดตามประเมินผลแผนงานบูรณาการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ในระยะก่อนการจัดสรรงบประมาณ ระหว่างการใช้จ่ายงบประมาณและภายหลังจากการใช้จ่ายงบประมาณ เป็นต้น		
3	นายศิวัช อ่วมประดิษฐ์ นักวิจัย ประสบการณ์ทำงาน : มีประสบการณ์ด้านการเป็นที่ปรึกษาประเมินผลมากกว่า 6 ปี - 2556 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษา บ.ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้จัดการส่วน - เป็นที่ปรึกษาโครงการด้านการติดตามและประเมินผล เช่น - ที่ปรึกษาโครงการติดตามประเมินผลการพัฒนาประเทศของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 และปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 (รวม 2 ระยะ) - ที่ปรึกษาโครงการติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมแฟชั่นไทย พ.ศ. 2558 และโครงการปรับแผนธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถ SMEs ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม - โครงการงานติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริม SME กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณ ปี 2561-2563 - ที่ปรึกษาการประเมินมูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจขององค์การมหาชนหลายแห่ง เช่น สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ - โครงการประเมินผลการดำเนินงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ประจำปี พ.ศ. 2562 เป็นต้น		เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8105 มือถือ: 089-171-8955 ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรี เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ - ปริญญาโท เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
4	นางสาวณัฐญา มานะกิจ ประสบการณ์ทำงาน : ▪ มีประสบการณ์ด้านการเป็นที่ปรึกษาประเมินผลมากกว่า 5 ปี ▪ 2555 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษา บ.ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้จัดการส่วน ▪ เป็นที่ปรึกษาโครงการด้านการประเมินผล เช่น - ที่ปรึกษาโครงการประเมินผลการปฏิบัติงานรอบ 3 ปีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์การมหาชน เช่น สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ เป็นต้น - ที่ปรึกษาการจัดทำตัวชี้วัดและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2559) - โครงการงานติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริม SME กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณ ปี 2561-2563 - โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564) ปีที่ 1 - โครงการค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2560 - 2564) ปีที่ 1 - โครงการประเมินแผนบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว กีฬาและวัฒนธรรมปี 2562 โครงการติดตามประเมินผลนโยบายรัฐบาล : การจัดวางกรอบแนวคิด กระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการในการติดตามประเมินผลแผนงานบูรณาการที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ในระยะก่อนการจัดสรรงบประมาณ ระหว่างการใช้จ่ายงบประมาณและภายหลังจากการใช้จ่ายงบประมาณ โครงการประเมินผลการดำเนินงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ประจำปี พ.ศ. 2562 เป็นต้น	นักวิจัย	เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8017 มือถือ: 086-361-1357 ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พัฒนาผลิตภัณฑ์) (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ - ปริญญาโท บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

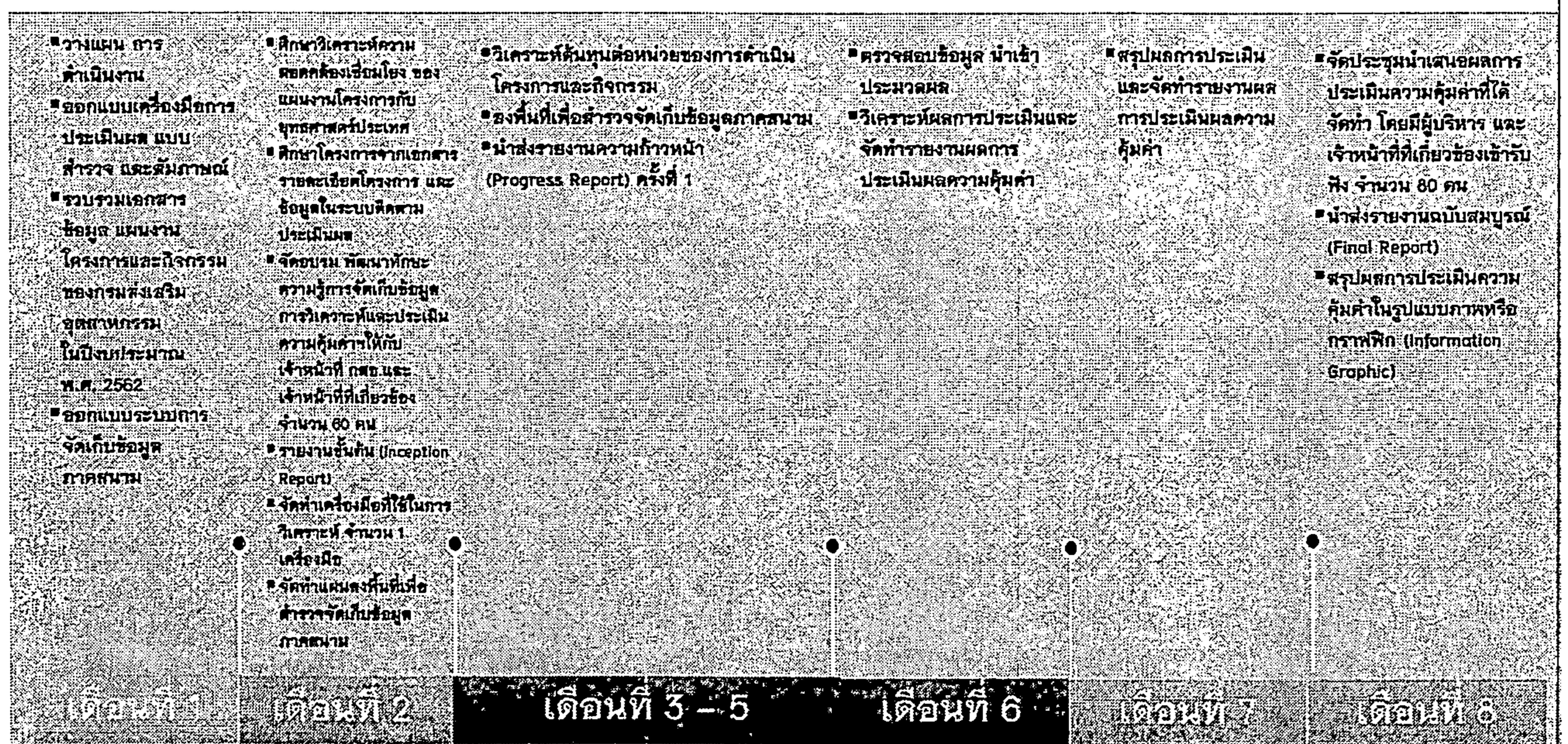
ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
5	นางสาวสิตานันท์ กองเพิ่มพูล	นักวิจัย	เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8106 มือถือ: 081-84-9823
	ประสบการณ์ทำงาน : ■ มีประสบการณ์ด้านการเป็นที่ปรึกษาประเมินผลมากกว่า 6 ปี ■ 2554 – ปัจจุบัน ที่ปรึกษา บ.ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัดปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้จัดการส่วน ■ เป็นที่ปรึกษาโครงการด้านการประเมินผล เช่น - ที่ปรึกษาโครงการประเมินผลการปฏิบัติงานรอบ 3 ปีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์การมหาชน เช่น สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ เป็นต้น - ที่ปรึกษาโครงการสำรวจความพึงพอใจในการให้บริการและความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานขององค์การมหาชน เช่น สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ สถาบันวัคซีนแห่งชาติ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ - ที่ปรึกษาการจัดทำตัวชี้วัดและติดตามประเมินผลแผนปฏิบัติการภายใต้แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2555 – 2559) - โครงการงานติดตามและประเมินผลโครงการส่งเสริม SME กิจกรรมการประเมินผลการดำเนินงานโครงการภายใต้งบประมาณ ปี 2561 - โครงการประเมินผลการดำเนินงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ประจำปี พ.ศ. 2562 เป็นต้น		ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ปริญญาโท เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6	นางสาววิภาพร พงษ์วิสัย	เจ้าหน้าที่ประสานงาน	เบอร์ติดต่อ: 02-032-3000 ต่อ 8111 มือถือ: 084-670-1015
	ประสบการณ์ทำงาน : ■ มีประสบการณ์ด้านการประสานงานโครงการมากกว่า 6 ปี ■ รับผิดชอบในการประสานงาน เป็นเลขานุการโครงการ การจัดประชุม อบรม สัมมนา เสวนา หลายโครงการ ตัวอย่างเช่น ■ ประสานงานโครงการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและโครงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการ สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงาน ป.ป.ช. ■ รับผิดชอบประสานงานโครงการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 พื้นที่ 4 ภาค ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ ■ รับผิดชอบประสานงานโครงการความพึงพอใจและประเมิน		ประวัติการศึกษา : - ปริญญาตรี บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	คุณสมบัติการศึกษาและประสบการณ์
	โครงการของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ, กรมทรัพยากรน้ำบาดาล, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา, สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) และอื่นๆ		

(8) แผนงานขั้นตอนการดำเนินงาน

โครงการมีระยะเวลาดำเนินการ 8 เดือนนับถัดจากวันลงนามสัญญาจ้าง โดยที่ปรึกษาวางแผนการดำเนินกิจกรรมในแต่ละช่วงระยะเวลา ดังนี้

(9) จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนงานโครงการ จำนวน 1 เครื่องมือ

(10) จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์

1) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 60 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 1) บทสรุปผู้บริหาร
- 2) กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่า
- 3) สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
- 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ
- 5) เอกสารภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

2) แผ่นบันทึกข้อมูล (CD - ROM) จำนวน 30 ชุด

3) สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าในรูปแบบภาพหรือกราฟิก (Information Graphic)

ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูลผลการประเมินความคุ้มค่าในเชิงตัวเลขหรือภาพประกอบเพื่อเผยแพร่ให้เข้าใจง่าย

วันทำสัญญา วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

ภาคผนวก 2

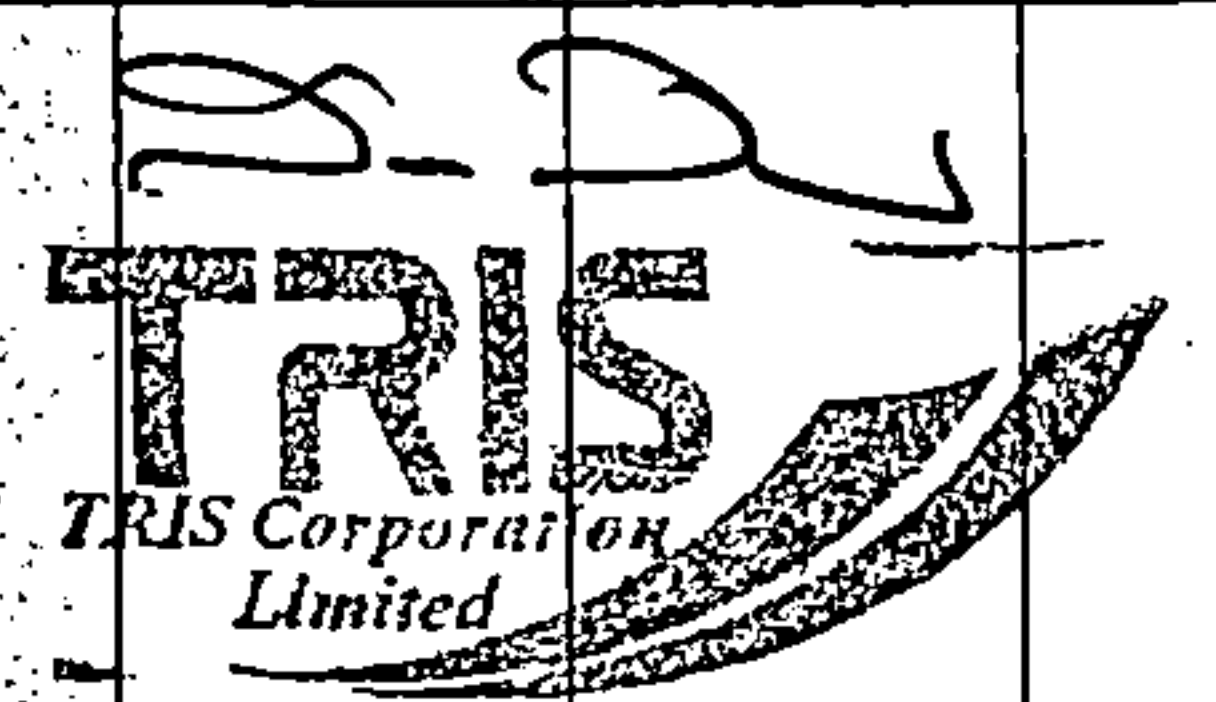
แนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ 2 /2563

กำหนดระยะเวลาการทำงานของที่ปรึกษา

แผนการดำเนินงาน ซึ่งประกอบด้วย

- 1) กิจกรรมที่ต้องดำเนินการทั้งหมดภายใต้โครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- 2) ระยะเวลาดำเนินการ

กิจกรรม/แผนงาน	ระยะเวลาดำเนินการ							
	30 วัน	60 วัน	90 วัน	120 วัน	150 วัน	180 วัน	210 วัน	240 วัน
1. นำเสนอกรอบแนวคิด วิธีการ และแผนการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 โดยครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และผลผลิตที่ต้องส่งมอบให้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม								
2. จัดทำโครงสร้างทีมงาน บุคลากร โดยระบุหน้าที่ ความรับผิดชอบของทีมงาน บุคลากรในการดำเนินงานโครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและระบุช่องทางการติดต่อที่ชัดเจน								
3. จัดทำแผนการปฏิบัติงานโดยละเอียดตลอดทั้งโครงการ (Gantt Chart) ซึ่งแสดงระยะเวลาเนื้องานที่เกี่ยวข้องในแต่ละช่วงเวลาในการดำเนินงาน								
4. พัฒนาทักษะ ความรู้การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการให้กับเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวนไม่น้อยกว่า 60 คน โดยผู้รับจ้างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทั้งหมด (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่าง และเครื่องดื่ม)								
5. รวบรวมความก้าวหน้าผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย								
1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภารกิจ แผนปฏิบัติงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในช่วงปีงบประมาณ 2560 - 2561								
2) ผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าของโครงการและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ที่สะท้อนด้านต่างๆ								
3) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานที่สะท้อนความก้าวหน้าการดำเนินงานในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ								

กิจกรรม/แผนงาน	ระยะเวลาดำเนินการ							
	30 วัน	60 วัน	90 วัน	120 วัน	150 วัน	180 วัน	210 วัน	240 วัน
4) ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมที่สะท้อน Life Cycle ของวัฏจักรธุรกิจ สะท้อนการพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม								
5) ผลวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่สะท้อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ								
6) ผลวิเคราะห์ผลการส่งเสริมตามกลุ่มเป้าหมายของโครงการ สาขาธุรกิจที่ส่งเสริม (Sector) พื้นที่ส่งเสริม (จังหวัด/ประเทศ) พร้อมสัดส่วนและความสอดคล้องกับการสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศ								
7) ผลวิเคราะห์ประโยชน์ที่ตกแก่ผู้ประกอบการ SME และเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ทั่วถึง การส่งออกเพิ่มขึ้น การลงทุนเพิ่มขึ้นขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เป็นต้น								
8) วิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยของการดำเนินโครงการและกิจกรรม								
6. ลงพื้นที่เพื่อสำรวจจัดเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยที่ปรึกษาต้องอำนวยความสะดวกในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานหรือเยี่ยมชมผู้ประกอบการ โดยจัดให้คณะกรรมการตรวจรับฯ ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เข้าตรวจเยี่ยมการดำเนินงาน หรือร่วมสังเกตการณ์ โดยที่ปรึกษาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมสังเกตการณ์ ครั้งละประมาณ 2 คน จำนวน 5 ครั้ง หรือรวม 10 คน								
7. จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนงานโครงการ จำนวน 1 เครื่องมือ								
8. จัดประชุมนำเสนอผลการประเมินความคุ้มค่าที่ได้จัดทำ โดยมีผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้ารับฟัง จำนวน 80 คน จำนวนการจัด 1 ครั้ง จัด ณ โรงแรมในระดับไม่ต่ำกว่า 4 ดาว หรือเทียบเท่า หรือตามความเหมาะสมและได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจรับฯ ในงานจ้างที่ปรึกษา ซึ่งการจัดรับฟังครั้งนี้จัดให้ผู้จัดการจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าเครื่องดื่มและเครื่องดื่ม)								
9. จัดทำรายงานสรุปผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรม ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 60 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา 1) บทสรุปผู้บริหาร 2) กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่า								

กิจกรรม/แผนงาน	ระยะเวลาดำเนินการ							
	30 วัน	60 วัน	90 วัน	120 วัน	150 วัน	180 วัน	210 วัน	240 วัน
3) สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ 5) เอกสารภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง หมายเหตุ : - แผ่นบันทึกข้อมูล (CD - ROM) จำนวน 30 ชุด								
10. สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าในรูปแบบภาพหรือกราฟฟิค (Information Graphic) ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูลผลการประเมินความคุ้มค่าในเชิงตัวเลขหรือภาพประกอบเพื่อเผยแพร่ให้เข้าใจง่าย								
การส่งมอบผลผลิตการดำเนินงาน								
- รายงานเบื้องต้น (Inception Report)		*						
- รายงานความก้าวหน้า (Progress Report)					*			
- รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)								*

วันทำสัญญา วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

ภาคผนวก 3

แนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ 2 /2563

ค่าจ้างและวิธีการจ่ายค่าจ้าง

โครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม วงเงินจัดจ้าง 4,380,000 บาท (สี่ล้านสามแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) เป็นราคาซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว โดยผู้ว่าจ้าง ตกลงจ่ายค่าจ้าง และผู้รับจ้างตกลงรับค่าจ้าง ดังนี้

ข้อที่ 1 การจ่ายค่าจ้างจะแบ่งออกเป็น 3 งวด คือ

งวดที่ 1 กำหนดจ่ายค่าจ้างร้อยละ 35 ของค่าจ้างทั้งหมด เป็นเงินจำนวน 1,533,000 บาท (หนึ่งล้านห้าแสนสามหมื่นสามพันบาทถ้วน) ภายใน 60 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง เมื่อผู้รับจ้าง ส่งมอบรายงานเบื้องต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. กรอบแนวคิด วิธีการ และแผนการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 โดยครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และผลผลิตที่ต้องส่งมอบให้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งผลการประเมินจะต้องสะท้อนผล ดังนี้

- 1) ความคุ้มค่าของโครงการและการใช้งบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
- 2) ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานที่สะท้อนความก้าวหน้าการดำเนินงานในการสนับสนุนแผน ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 และแผนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3) ผลการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมที่สะท้อน Life Cycle ของวัฏจักรธุรกิจ สะท้อนการพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 4) ผลการดำเนินงานที่สะท้อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้น น้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
- 5) ผลการส่งเสริมตามกลุ่มเป้าหมายโครงการ สาขาธุรกิจที่ส่งเสริม (Sector) พื้นที่ส่งเสริม (จังหวัด/ประเทศ) พร้อมสัดส่วนและความสอดคล้องกับการสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายตาม ยุทธศาสตร์ประเทศ
- 6) ประโยชน์ที่ตกแก่ผู้ประกอบการ SME และเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ทั่วถึง การส่งออกเพิ่มขึ้น การลงทุนเพิ่มขึ้น ชีตความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. โครงสร้างทีมงาน บุคลากร โดยระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของทีมงาน บุคลากรในการดำเนินงานโครงการประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและระบุช่องทาง

การติดต่อขอข้อมูล แผนการปฏิบัติงานโดยละเอียดตลอดทั้งโครงการ (Gantt Chart) ซึ่งแสดงระยะเวลาเนื้องาน ที่เกี่ยวข้อง ในแต่ละช่วงเวลาในการดำเนินงาน

4. พัฒนาทักษะ ความรู้การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประเมินความคุ้มค่าการดำเนินงานโครงการให้กับเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมจำนวน ไม่น้อยกว่า 60 คน โดยผู้รับจ้างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทั้งหมด (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม)

งวดที่ 2 กำหนดจ่ายค่าจ้างร้อยละ 40 ของค่าจ้างทั้งหมด เป็นเงินจำนวน 1,752,000 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นสองพันบาทถ้วน) ภายใน 150 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง เมื่อผู้รับจ้างส่งมอบรายงาน จำนวน 10 ชุด โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. รายงานความก้าวหน้าผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ประกอบด้วยเนื้อหา รายงาน ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภารกิจ แผนปฏิบัติงานโครงการและกิจกรรม ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ในช่วงปีงบประมาณ 2560 – 2561

1.2 ผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าของโครงการและการใช้งบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ที่สะท้อนด้านต่างๆ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานที่สะท้อนความก้าวหน้าการดำเนินงานในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 และแผนงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2) ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมที่สะท้อน Life Cycle ของวัฏจักรธุรกิจ สะท้อนการพัฒนาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 3) ผลวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่สะท้อนการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งเสริมผู้ประกอบการในช่วงต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
- 4) ผลวิเคราะห์ผลการส่งเสริมตามกลุ่มเป้าหมายของโครงการ สาขาธุรกิจที่ส่งเสริม (Sector) พื้นที่ส่งเสริม (จังหวัด/ประเทศ) พร้อมสัดส่วนและความสอดคล้องกับการสนับสนุนกลุ่มเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ประเทศ
- 5) ผลวิเคราะห์ประโยชน์ที่ตกแก่ผู้ประกอบการ SME และเศรษฐกิจของประเทศ เช่น การจ้างงานเพิ่มขึ้น การกระจายรายได้ทั่วถึง การส่งออกเพิ่มขึ้น การลงทุนเพิ่มขึ้น ชีตความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์และจัดทำแผนงานโครงการ จำนวน 1 เครื่องมือ

งวดที่ 3 กำหนดจ่ายค่าจ้างร้อยละ 25 ของค่าจ้างทั้งหมด เป็นเงินจำนวน 1,095,000 บาท (หนึ่งล้านเก้าหมื่นห้าพันบาทถ้วน) ภายในสิ้นสุดระยะเวลาสัญญาจ้าง เมื่อผู้รับจ้างส่งมอบรายงาน จำนวน 10 ชุด ดังนี้

1. จัดประชุมนำเสนอผลการประเมินความคุ้มค่าที่ได้จัดทำ โดยมีผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม จำนวน 80 คน จำนวนการจัด 1 ครั้ง จัด ณ โรงแรมในระดับไม่ต่ำกว่า 4 ดาว หรือเทียบเท่า หรือตามความเหมาะสมและได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา ซึ่งการจัดรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดทั้งหมด (ค่าสถานที่ ค่าเอกสาร ค่าอาหารกลางวัน ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม)

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 60 ชุด ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

- 1) บทสรุปผู้บริหาร
- 2) กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่า
- 3) สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าของผลการดำเนินงานโครงการและกิจกรรมของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562
- 4) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติ
- 5) เอกสารภาคผนวกที่เกี่ยวข้อง

3. แผ่นบันทึกข้อมูล (CD - ROM) จำนวน 30 ชุด

4. สรุปผลการประเมินความคุ้มค่าในรูปแบบภาพหรือกราฟิก (Information Graphic) ซึ่งบ่งชี้ถึงข้อมูลผลการประเมินความคุ้มค่าในเชิงตัวเลขหรือภาพประกอบเพื่อเผยแพร่ให้เข้าใจง่าย

ผู้รับจ้างต้องส่งผลงานแต่ละงวดงานในรูปแบบรูปเล่มจำนวน 10 ชุด และไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ พร้อมจัดเก็บในระบบฐานข้อมูลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม คือ <http://contractorwork.dip.go.th>

การจ่ายเงินตามเงื่อนไขแห่งสัญญา ผู้ว่าจ้างจะโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับจ้าง บัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับจ้าง ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี บริษัท ทริส คอร์ปอเรชั่น จำกัด เลขที่บัญชี 1014689671 ทั้งนี้ ผู้รับจ้างตกลงเป็นผู้รับภาระเงินค่าธรรมเนียมหรือ ค่าบริการอื่นใดเกี่ยวกับการโอนที่ธนาคารเรียกเก็บและยินยอมให้มีการหักเงินดังกล่าวจากจำนวนเงินโอนในงวดนั้นๆ โดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้รับจ้างตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 2. ผู้ว่าจ้างอาจจะยึดหน่วงเงินค่าจ้างงวดใดงวดหนึ่งไว้ก็ได้ หากผู้รับจ้างปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกำหนดระยะเวลาทำงานใน ภาคผนวกหมายเลข 2 และจะจ่ายให้ต่อเมื่อผู้รับจ้างได้ดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นแล้ว

ข้อ 3. การประกันผลงานโดยใช้หนังสือค้ำประกัน

ในการเบิกเงินค่าจ้างงวดแรก ตามข้อ 1 ผู้รับจ้างจะต้องนำหนังสือค้ำประกันโดยธนาคารในประเทศไทย ตามแบบราชการกำหนด เป็นจำนวนร้อยละ 5 ของจำนวนเงินค่าจ้างตามสัญญามอบให้แก่ผู้ว่าจ้างและจะต้องมีอายุการค้ำประกันตลอดไปจนกว่าภาระหน้าที่ของผู้รับจ้างตามสัญญาสิ้นสุดลง ผู้ว่าจ้างจะคืนหนังสือค้ำประกันดังกล่าวให้แก่ผู้รับจ้าง ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่หนังสือค้ำประกันได้หมดอายุแล้ว

ข้อ 4. เบี้ยปรับกรณีผิดสัญญา

4.1 ถ้าผู้รับจ้างปฏิบัติงานตามสัญญาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างผิดสัญญาข้อหนึ่งข้อใดก็ดี ผู้รับจ้างยินยอมรับผิดชอบต่อผู้ว่าจ้าง ดังนี้

1) หากผู้รับจ้างปฏิบัติงานตาม ภาคผนวกหมายเลข 1 และหมายเลข 2 และส่งมอบงานตามภาคผนวกหมายเลข 3 ไม่แล้วเสร็จภายใน 240 วัน นับถัดจากวันที่ทำสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างแจ้งให้เริ่มปฏิบัติงานได้ หรือไม่เกินภายในวันที่ 30 กันยายน 2563 ในส่วนนี้ได้กำหนดค่าปรับให้ปรับเป็นรายวัน ในอัตราร้อยละ 0.10 ของวงเงินค่าจ้าง 4,380,000 บาท (สี่ล้านสามแสนแปดหมื่นบาทถ้วน) คิดเป็นวันละ 4,380 บาท (สี่พันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) จนถึงวันที่ปฏิบัติงานแล้วเสร็จสมบูรณ์ การนับระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคก่อนให้คำนวณนับตามปฏิทิน วันสุดท้ายตรงกับวันใด แม้จะเป็นวันหยุดทำการตามประกาศเป็นทางการหรือตามประเพณีก็ตาม ให้ถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันครบระยะเวลาที่กำหนด

2) เรียกค่าเสียหายไปเนื่องจากการที่ผู้รับจ้างผิดสัญญา ผู้ว่าจ้างทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะเรียกปรับหรือผู้รับจ้างชดเชยแต่ดอกเบี้ยปรับอย่างเดียว หรือค่าเสียหายด้วยหรือไม่ก็ได้

3) ในระหว่างที่มีการปรับนั้น ถ้าผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างไม่สามารถปฏิบัติงานตามสัญญาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร ผู้ว่าจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญานี้ได้ แล้วใช้สิทธิตามข้อ 4.2 นอกเหนือจากการปรับจนถึงบอกเลิกสัญญาด้วย

4.2 ถ้าผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญาแล้ว ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างดำเนินการดังต่อไปนี้

1) รับหลักประกันผลงาน

2) เรียกเอาค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นเพราะจ้างผู้รับจ้างอื่นทำการนี้ต่อไปจนงานเสร็จบริบูรณ์

3) เรียกค่าเสียหายอันพึงมีจากผู้รับจ้าง

TRIS
TRIS Corporation
Limited

วันทำสัญญาวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

ภาคผนวก 4

แนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ 2 /2563

แบบหนังสือค้ำประกัน

(หลักประกันการรับเงินค่าจ้างที่ปรึกษาล่วงหน้า)

เลขที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อธนาคาร).....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาคารขอทำหนังสือค้ำประกัน
ฉบับนี้ให้ไว้ต่อ.....(ชื่อส่วนราชการผู้ว่าจ้าง).....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ว่าจ้าง” ดังมีข้อความต่อไปนี้

1. ตามที่.....(ชื่อผู้รับจ้าง).....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ที่ปรึกษา” ได้ทำสัญญากับผู้ว่าจ้างตาม
สัญญาเลขที่.....ลงวันที่.....ซึ่งที่ปรึกษามีสิทธิที่จะขอรับเงินค่าจ้างล่วงหน้า
เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....) นั้น

2. ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนในฐานะลูกหนี้ร่วมโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะค้ำประกันการจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้า
ที่ที่ปรึกษาได้รับไป ภายในวงเงินไม่เกิน.....บาท (.....)

3. หากที่ปรึกษาซึ่งได้รับเงินค่าจ้างล่วงหน้าตามข้อ 1 จากผู้ว่าจ้างไปแล้ว ไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือ
ตามเงื่อนไขอื่นๆ แนบท้ายสัญญา อันเป็นเหตุให้ต้องจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าที่ได้รับไปดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ว่าจ้าง
หรือที่ปรึกษามีความผูกพันที่จะต้องจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าแก่ผู้ว่าจ้างไม่ว่ากรณีใดๆ ข้าพเจ้าตกลงที่จะจ่ายเงิน
ค่าจ้างล่วงหน้าเต็มตามจำนวน.....บาท (.....) หรือตามจำนวนที่ยังค้างอยู่
ให้แก่ผู้ว่าจ้างภายใน 7 (เจ็ด) วัน นับถัดจากวันที่ได้รับคำบอกกล่าวเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง โดยผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้อง
เรียกให้ที่ปรึกษาชำระหนี้ก่อน

4. หนังสือค้ำประกันนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันรับเงินค่าจ้างที่ปรึกษาล่วงหน้าดังกล่าวข้างต้นจนถึง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. (วันจ่ายเงินตามสัญญางวดสุดท้าย)/(วันที่หักเงินล่วงหน้าจากเงินค่าจ้าง
ไว้ครบกำหนดแล้ว)/(วันที่หักเงินล่วงหน้าจากเงินค่าจ้างไว้ครบจำนวนแล้ว) และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกัน
ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

5. หากผู้ว่าจ้างได้ขยายระยะเวลาให้แก่ที่ปรึกษา ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้ยินยอมในกรณีนั้น ๆ ด้วย โดยให้
ขยายระยะเวลาการค้ำประกันนี้ออกไปตลอดระยะเวลาที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้รับจ้างดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

TRIS
TRIS Corporation
Limited

วันทำสัญญา วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

ภาคผนวก 5

แนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ 2 /2563

แบบหนังสือค้ำประกัน
(หลักประกันการรับเงินประกันผลงานจ้าง)

เลขที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อธนาคาร).....สำนักงานตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาคารขอทำหนังสือค้ำประกันฉบับนี้ให้ไว้ ต่อ.....(ชื่อส่วนราชการผู้ว่าจ้าง).....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ว่าจ้าง” ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1. ตามที่.....(ชื่อผู้รับจ้าง).....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ที่ปรึกษา” ได้ทำสัญญาจ้างกับผู้ว่าจ้าง ตามสัญญาเลขที่.....ลงวันที่.....โดยตามสัญญาดังกล่าวผู้ว่าจ้างจะหักเงินประกันผลงานไว้ในอัตราร้อยละ.....(.....%) ของค่าจ้างแต่ละงวดที่ถึงกำหนดจ่ายให้แก่ที่ปรึกษานั้น

ข้อ 2. ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันที่ปรึกษาสำหรับเงินประกันผลงาน ซึ่งผู้ว่าจ้างได้หักไว้ จากค่าจ้างที่ได้จ่ายให้แก่ที่ปรึกษา ตั้งแต่วันที่.....ถึงงวดที่.....เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....) ซึ่งที่ปรึกษาได้ขอรับคืนไป กล่าวคือหากที่ปรึกษาปฏิบัติบกพร่อง หรือผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง อันก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ แก่ผู้ว่าจ้าง หรือจะต้องรับผิดชอบใช้หนี้แก่ผู้ว่าจ้างไม่ว่ากรณีใด ข้าพเจ้ายอมชำระเงินค่าเสียหายหรือหนี้ดังกล่าวข้างต้นให้แก่ผู้ว่าจ้างทันทีที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าหรือไม่ต้องใช้สิทธิทางศาลก่อน ทั้งผู้ว่าจ้างไม่มีหน้าที่ต้องพิสูจน์ถึงข้อบกพร่องดังกล่าวของที่ปรึกษาแต่ประการใดอีกด้วย

ข้อ 3. หากผู้ว่าจ้างได้ขยายระยะเวลาให้แก่ที่ปรึกษา ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้ยินยอมในกรณีนั้นๆ ด้วย โดยให้ขยายระยะเวลาการค้ำประกันนี้ออกไปตลอดระยะเวลาที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายระยะเวลาให้แก่ที่ปรึกษาดังกล่าวข้างต้น

ข้อ 4. หนังสือค้ำประกันนี้มีผลบังคับตั้งแต่วันรับเงินประกันผลงานจ้างดังกล่าวข้างต้น จนถึงวันที่..... (วันจ่ายเงินตามสัญญาจ้างงวดสุดท้าย) และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกัน ไม่ว่ากรณีใด ๆ トラバเท่าที่ที่ปรึกษายังต้องรับผิดชอบต่อผู้ว่าจ้างตามสัญญาอยู่

ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกันผลงาน

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

เล่มที่ 2584

เลขที่ 129162

ใบเสร็จรับเงิน
ในราชการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ที่ทำการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ราชเทวี กรุงเทพฯ

วันที่..... เดือน..... ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๓ พ.ศ.

ได้รับเงินจาก... นวัตกรรม การค้า คลัง ไปรษณีย์ จำกัด (กส)

[illegible]

จำนวน..... 219,000 บาท..... -..... สตางค์ (ตัวอักษร สองแสนหนึ่งร้อยเก้าหมื่นบาทถ้วน)

ไว้เป็นการถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

นางสุกัญญา สุดใจ)

(ตำแหน่ง).....**นักวิชาการเงินและบัญชี**.....

07202089

202089
T. 11/9/94 22.25/02/23

